aylık mizah dergisi • ocak 2009 • fiyatı: 2 YTL (KDV) Dahil • www.cafcafdergisi.net sayı 19

Caf caf

yanlı mizah

"TÜRK ORDUSU İSRAİL'İ VURSUN!"

ISSN 1308-7487

Cafcaf BİLİNEN EN ŞEY DERGİ...

TAYYİP ERDOĞAN, HENÜZ EYLEMLERE KARIŞMAMIŞ PKK'LILARA SESLENDİ: "ANANIZIN BABANINIZIN YANINA DÖNÜN!"

TÜRKİYE, DÜNYAYA MEYDAN OKUYAMAYACAĞI İÇİN ALLAH'A MEYDAN OKUYOR. ÖNCE 27 ÖZBEK MÜLTECİ KARDEŞİMİZİ İRAN SINIRINDA İNSAN TACİRLERİNE TESLİM ETTİK, ŞİMDİ DE ÇEÇEN MÜLTECİ İMRAN ABDÜLAZİMOV'U RUSYA'YA İADE EDİYORUZ.

CAFCAF ÖDÜLE DOYMUYOR!

EDEBİYAT, SANAT, KÜLTÜR ARAŞTIRMALARI DERNEĞİ (ESKADER) 2008 ÖDÜLLERİNDE CAFCAF'I MİZAH DALINDA ÖDÜLE LAYIK GÖRDÜ. BU CAFCAF'IN İLK ÖDÜLÜ OLDUĞU İÇİN CAFCAF ÖDÜLE DOYMADI.

BİR ÖDÜL DE BURADAN!

AMA BİZE DEĞİL... ANKARA PURSAKLAR BELEDİYESİ'NİN, MİZAH DERNEĞİ'NİN KATKILARIYLA DÜZENLEDİĞİ 'NASRETTİN HOCA KARİKATÜR YARIŞMASI' SONUÇLANDI. MEHMET ARSLAN BİRİNCİ, TALİP DİLBER İKİNCİ, FARUK SOYARAT ÜÇÜNCÜ OLDU. ÜSTELİK DE 1000'E YAKIN ESER KATILMIŞTI. ONA RAĞMEN BİRİLERİ DERECEYE GİREBİLDİ. ZOR İŞ... KAZANANLARI TEBRİK EDİYOR, YAKINLARINA ALLAH'TAN SABIR NİYAZ EDİYORUZ.

CAFCAF BÜYÜK PATAGONYA ANAYASASINI GURURLA SUNAR

Sınır tanımayan karikatürcüler derneğinin toplantısı vesilesiyle bulunduğum Nivcörsi'de kadim dost Ertevez'le geyik çeviriyoruz... "Ertevez de kim kardeşim?" mi?! ... Yuh artık! Böylesi bir anti entellektüellik...Yazık yaa... ENRİKE EMİLYANO ERTEVEZ. Patagonya'nın çilekeş karikatürcüsü, oldu mu?! Tövbe-tövbe.

Ne diyoduk; Ee...Hah! Toplantının yapıldığı mekanın balkonundayız... İçerden gelen 'mizah kodu mu oturtmalı mı-oturtmamalı mı?!' avamlığından uzaklaşmak istiyoruz... Aksilik bu ya; programda ikimizin de söyleşisi var... Yerkürenin bütün mizahçıları toplantıdan çıkacak kararları ... falan filan...

Ertevez, "Satmışım söyleşisini! Hemşo, gel Nivcörsi deresine gidelim" dedi. 'Hemşo'ya az bi parantez açmakta fayda var! Efendim, dostluğumuzun eskilere dayanması, aynı mesleği yapıyor oluşumuzdan ziyade; Ertevez'in atalarının canım memleketim Kastamonulu oluşları! Bizim oradan girmişler Patagonya'ya... Ulu bir kurt bi görünmüş bi kaybolmuş yolculukları boyunca...

Nivcörsi deresi bulunduğumuz otele 10, bilemedin 15 dakika...Yürüyoruz... Küçük bir şelalenin yanına vardığımızda Piran olsa da yesek diyorum...(Bizim oraların meşhur kuyu kebabı) Ertevez, kuyuyu kazıcak kazma kürek lazım, şu lazım, bu lazım ayağına yan çiziyor...Oturuyoruz...Ee anlat bakalım Hemşo diyorum..."Valla, ne anlatim; hipne Cuntaportapolis sermayesi ile malum kütükler memleketi semirip geviş getiriyolar! Bildiin şeyler...Asıl sen anlat; Kürtleri dövmüyomuşunuz artık...anayasayı da siviller yapıyomuş, hatta anayasa mahkemesi günde 5 vakit uydum parlamentoya diyomuş!... Hakgat doğru mu?" Minik kaya balığını pusuya düşürmeye çalışan irice bir kurbağa ile göz gözeyiz. "Hişşşt...Alooo...O-hooo!...Kime diyoruz?!..."

Ertevez'in Cuntaportapolis dedii Patagonya'nın İstanbul'u diyebileceğimiz bir sanayi kenti...Kütük betimlemesi ile işaret ettiği generaller...

Hipne...Kütük...Betimlemeden çok sığ değerlendirmeler...Kendisine pek söylemesem de Ertevez'in karikatürleri de pek farklı deil; büyük sermayeyi domuz, askerleri de kutu kafalar olarak sembolize ediyo ama; Patagonya'nın olağanüstü şartları göz önüne alındığında, o koşullar altında muhalif kalabilmiş 3-5 mizahçıdan biri olarak Ertevez'in üretimlerine saygı duyalım derim....

Ne? Mevzuya ne zaman mı gircem?! Hayda! Ayıp oluyo Asım hocam! Biz burada cunta kültürünü şeedelim diye çırpınırken... O-hooo yazmıyorum... Böyle dergicilik olmaz hocam!... Senin, Patagonya'nın zalim generallerinden ne farkın kaldı o zaman?! Yaa... Bak, tamam kısa kesicem ama bida olursa bırakırım! İşe bakyaa...

...Neyse efendim, dereye gittik. Kaya balıına baktık. Gerisin geriye döndük...Al işte; geldi, yazının içine etti, gitti!...

Ufukta kaybolmakta olan güneşin masum ışıltıları, artık akmaktan yorgun düşmüş dereye, adeta "Nasipse yarın görüşürüz koçum!" derken Ertevez çantasından çıkarttıı büyükçe bir kitabı adeta bana uzatıyordu... (Yeniden kendine gelebilmek ne güzel... Ne güzel yazıyı kaldığı yerden hiçbirşey olmamışçasına devam ettirebilmek.)

"Patagonya anayasası" dedi... Erteciim ne gerek vardı zaten biliyoruz desem de; "Bu, geçen darbeden sonra yazılanı"

Bi dahaki toplantıda görüşmek üzere ayrıldık.

Uçakla dönerkene biraz karıştırdım...Klasik 'bunu, şunu bi de bunu yapabilirsin' metinleri... (Mustafa Erdoğan Hocamızdan öğrenebildiğimiz kadarıyla, anayasanın güzel olanı yapamayacaklarımızı söylermiş.)

Patagonya generallerinin anayasa metinlerini kaleme alırken mizahi bir üslubu tercih ettikleri zaten malumunuz. Ama bu sefer biraz sınırlar zorlanmış gibi...Büyük Patagonya anayasasından küçük bir bukle:... Madde1: Anayasaları askerler yapar, (yasama) siviller yürütür. (yürütme) yürütemediklerini de, hukuk devreye girip "yürütsene lan" der. (yargı) Eğer, karaktersizlik edip yürütmemekte ısrar eder iseler; askerler günah bizden gitti deyip ağız-burun Tanrı ne verdiyse girme hakkına sahiptirler. Madde2: Birinci maddenin değiştirilmesinin teklif dahi edilemeyeceğini hatırlatmaya gerek yok... ama yazmış bulunduk...Madde3: Dirlik-düzenlik, birlik-bütünlük... Madde4: Huzur ve güven ortamı... Madde44: Az biraz ferahlık ... Madde 66: Her zamankinden... Madde 79: Her zamankinden daha fazla... Madde84: Her Patagonyalının seyahat etme özgürlüğü vardır... Madde 96: Her Patagonyalı konut yapar, içine oturur... Madde 118: Her Patagonyalı kendi özgür iradesiyle oksijen alıp karbondioksit verebilir... Oksijen-karbondioksit oranlarının ne olacağı tamamen bireyin özgür şeyine bırakılmıştır... Madde 144: Butragenya ılık süt iç... Madde 189: İç Butragenyo iç... falan filan... Kalın sağlıcakla...

PATAGONYA'NIN AŞAĞI MAHALLELERİNDE GENÇ PATAGONYA CUMRİYETİNİ MÜTEMADİYEN DİLİMLEMEYE ÇALIŞAN "DİPDENDİNCİLER" VARDIR...

PATAGONYA ANAYASASI BİLDİĞİN İSVİÇRE ÇAKISI GİBİDİR... HAKGAT ÖYLE...

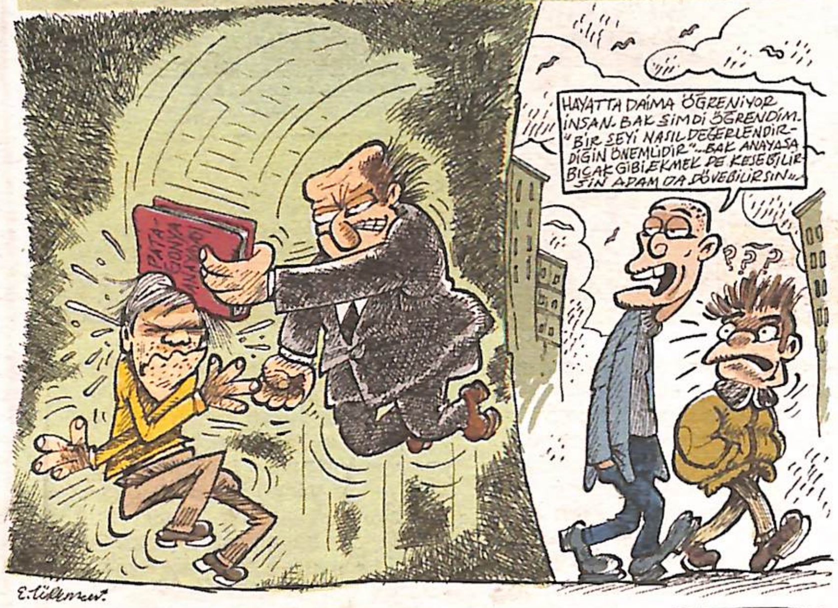

CAFCAF ÜŞENMEDEN SAYDI!

Bahsi geçen anayasada;
1618 nokta, 1377 virgül,
148 noktalı virgül,
127 iki nokta,
389 ama, 46 ancak,
43 inci (birinci filan),
30 üncü (üçüncü der gibi),
112 tane aç parantez,
129 kapa parantez işareti,
14 tırnak içi işareti var.
Ünlem yok, soru işareti yok.
Allah sıfır kere, Ergenekon sıfır kere,
Atatürk 18, Türk 248 kere geçiyor!

BÜYÜK PATAGONYA'NIN BÜYÜK SİYASETÇİLERİ VARDIR...

BÜYÜK PATAGONYA'NIN DEĞİŞTİRİLMESİ TEKLİF DAHİ EDİLEMEYEN KELİMELERİ VARDIR..........

"bir eser, bir yorum"

ahmet kesgin

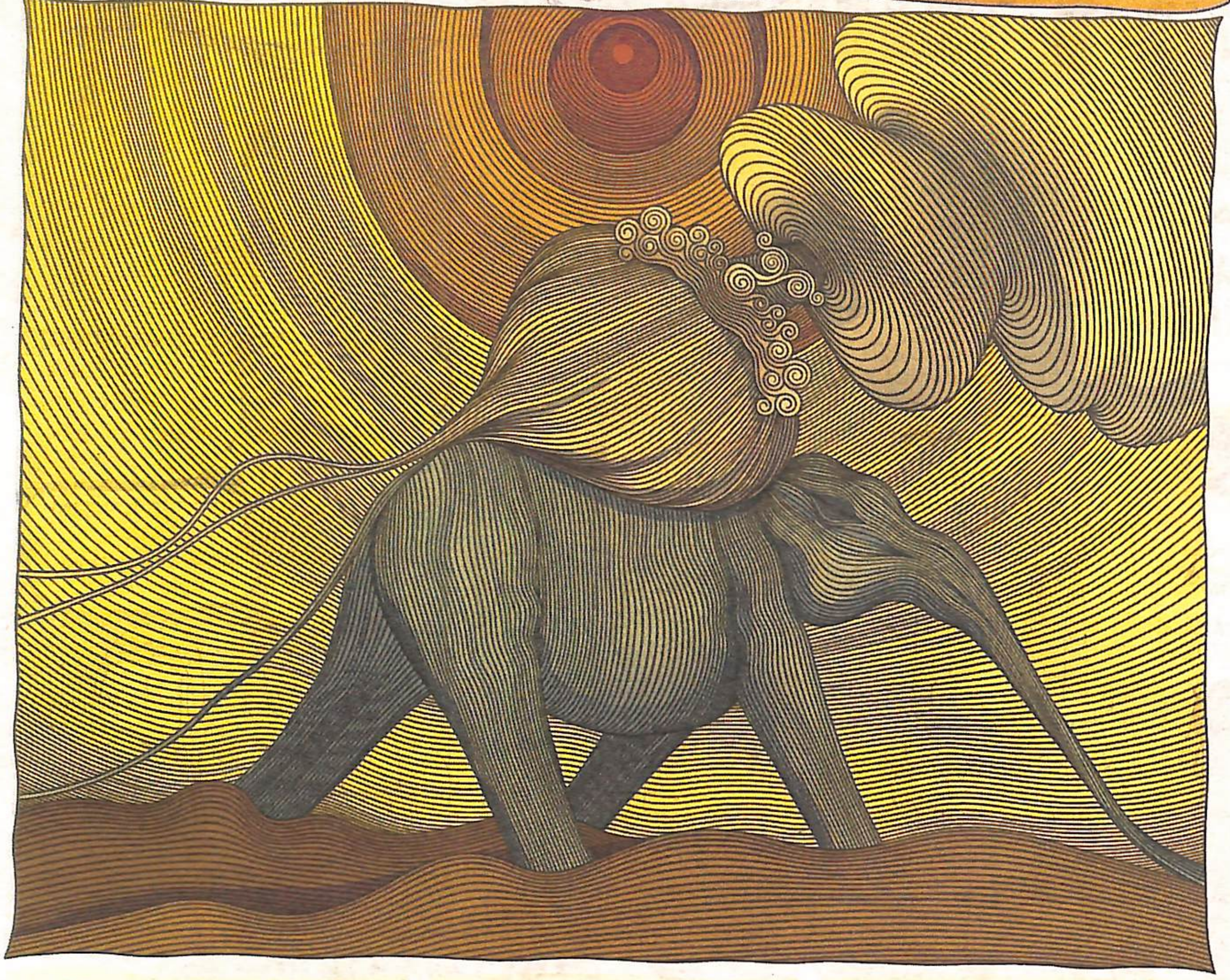

Değerli hocamızın en bilinen hikayesiyle başlıyor sanatçımız eserine.. Hocamız, arkadaşı İbn Haldun ile hararetli bir şekilde tartışmaktadır... Mevzu; Haldun'un 'Mukaddime' isimli eserinde de üzerinde durduğu 'grup dayanışması' üzerine akıp giderken; araya köylüler girip; "Saygı değer hocam, vaktinizi ziyan etmemek için kısa kesicez.. konu: Zalim Timur'un fili.. gidip hünkarımıza durumu anlatsak.. ha! Lütfen kırmayın bizi derler.. Üstad Nasreddin, kral arkadaşı Haldun'a dönerek; "Baba! sen ne diyosun? der... Haldun, üstübaşı dökük köylülere umutsuzca bakarak; "Bu yığın sürüsü bizi yarı yolda bırakır hocam... Zaten ben gidiyorum buralardan... der... Köylüler, Haldun'un tavrını klasik bir aydın ihaneti olarak yorumlayıp; "Vaaay! kaçıyosun demek.. bizi kaç akçeye sattın ha?! diyerekten kinaye yaparlar... Zıvanadan çıkan Haldun, köylülere girişmek için atıldığında; hocamız araya girip; " Ulan angut oğlu angutlar! İhanetle suçladığınız bu adam Timur'un; 'Gel sarayımda kal, rahatına bak 'teklifini reddebilme cesaretini gösterebilmiş gerçek bir münevverdir... Şimdi özür dileyin ve defolun! der... Köylüler; "Yaptığımız kabalıktan ziyadesiyle pişmanlık duyuyoruz... Lütfen affedin deyip giderler... Biraz sakinleşen Haldun; "Değerli hocam; ben bunlardan sağlıklı bir halk hareketinin olacağını düşünmüyorum... Haybeye ziyan edeceksin kendini!... gel Mısır'a beraber gidelim der... Üstad; arkadaşının teklifini, Timur'la olan mücadelesini yarım bırakmak istemediğini söyleyerek reddeder... Aradan günler geçer... Timur'un fütursuz fili iyice azgınlaşır... Hocamız, köylülerin haline dayanamayıp Cuma Hutbesini malum sorun üzerine yoğunlaştırır; "Değerli din kardaşlarım; 'hal'dan anlamayan 'söz'den hiç anlamaz... Sorunun çözümü grup dayanışmasından geçiyor... Önce haklı öfkemizi örgütleyip iktidarı sarsacak büyük kitlesel eylemler yapacağız; var mısınız?... Betimlenemez bir ruh hali ile kılınan cuma namazının ardından köylüler; hocalarının iyiden iyiye kafayı sıyırdığını düşünerekten evlerinin yolunu tutarlar... Hocamız, köylülerin ardısıra mırıldanır; "Reformistler!!! Evet, reformistler der, çünki; hocamız sorunun palyatif çözümlerle aşılamayacağının farkındaydı!!!

Mevzuyu manidar kılma adına; Timur iktidarının siyaset anlayışına göz atmakta fayda var... Timur anayasasının yirmisekizinci maddesi şöyle der: "Herkes önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir... Bu kadarıyla Timur'un eleştiriye açık olduğunu düşünebiliriz... ama maalesef öyle değil!... Çünki, aynı madde şöyle devam ediyor; "... bu haklar, hiçbir şekilde; benim fillerimin huzur ve güven ortamını bozmak için kullanılamaz... Haydaaa!!! Şimdi düşünelim... evvela; anayasa hukukunun evrensel kurallarından biri de; bir hükmün kendi içinde veya diğer hükümlerle çelişik olamayacağı değil miydi?... Evet... peki o zaman, Timur gibi insan haklarına saygılı biri neden böylesi aymaz bir çelişkiye düşer?... Evet neden???... Timur bir hicivseverdi de ondan!!! ve özgürlüğün bol olduğu yerde; yerginin ve taşlamanın yeşermeyeceğini düşünüyordu... Kısaca üstad Nasreddin'i çağının büyük hümoristi yapan zalim Timur'dan(!) başkası değildi diyor sanatçımız!...

Yine, esere dikkatlice baktımızda, sanatçımız; 'Mizah-İktidar' ilişkisini 14. yüzyıldan 20. yüzyılın başlarına; Osmanlının son dönemine taşımış olduğunu görüyoruz: Bir yandan, yasanın içiyle mizah yapan (Bir nevi işgal kuvvetlerini destekleyen) Refik Halit Karay'ın başını çektiği bir grup... diğer yanda; yasanın dışıyla mizah yapmaya çalışan (Emperyalist işgalcilere karşı mücadele eden Mustafa Kemal ve arkadaşlarını destekleyen) Sedat Simavi'nin yönetimindeki diğer gurup.. Savaşı Mustafa Kemal ve arkadaşları kazanır... Refik Halit Karay ve komikçi arkadaşları mizah yaşamlarının en hızlı koşularıyla ülkeyi terkederler... Eski yasaların tahtına yeni yasalar oturur... ve mizahın varoluş ilkesi 'çelişki' trajediye dönüşür: Eskinin yasadışı mizahçıları yeninin yasaiçi mizahçıları olmuşlardır!!! Virtiöz Vico şöyle der; "Yasaiçi mizah aynen ekmeğin içi gibi tatsız olur ve trajedi tekrarlandığında trajikomik olur... Su testisinin hazin sonu zaten malumunuz... Vay be!!! Hakikaten ilginç değil mi?!!!

"Pekii, bir eleştirmen olarak siz de katılıyor musunuz bu düşüncelere? derseniz, evet derim!! Evet katılıyorum!!! Katıla katıla gülüyorum yani!!! NİHOHOHOOO... HOHOHOHOOO!!! Ulan toplum aydınlanmadan gülmek bize yakışmaz diyorum ama dayanamadım!!! Sanatçımızı, çok partili döneme geçeli beri gülmeyen yüzümüzü güldürdüğü için kutluyor ve hemen ardından; Ankara'daki savcılarımızı göreve davet ediyorum... Uslu uslu duran mizah sanatımızı kinaye yolu ile kaşımak ha!...

Dinci!

BEN DİNCİYİM!

-Cİ EKİNİN TEK ANLAMININ SATMAK, SATICI ZANNEDİLMESİNE GICIK OLUYORUM.

DOĞAN AKSAN DİLCİ PROF AMCA -Cİ EKİNİN 32 AYRI ANLAMI BARINDIRDIĞINI SÖYLER..

KAHROLSUN LAİK DİL FAKİRLEŞMESİİİİİİİ!

YAŞASIN DİNCİLİKKKK VE BÜTÜN CİLİKLER!!

HİÇBİR BİŞEYCİNİN BAŞINA BİŞEY GELMEYEN Bİ ÜLKEDE YAŞAMAK İSTİYORUM!

VE HİÇ BİR BİŞEYCİNİN HORLANMADIĞI Bİ ÜLKE..

AMA İSTEYENİN HORLADIĞI Bİ ÜLKE..

BENİM HORLAMAMIN SENİ HORLAMAYA DÖNÜŞMEDİĞİ Bİ UYKU İSTİYORUM!

Asim Gültekin

LAF CIMBIZI

Mehmet Keskinkılış

Faruk Günindi
Matrakçı
matrakci@cafcafdergisi.net
Tisssss
AMANIN! SIZINTI VAR...
MÜMİN
MÜMİNİN AYNASIDIR GÜZEL KARDEŞİM
BEŞİKT
PASİF KELİM BEN
SİZİ BEKLERKEN BİRAZ ISINAYIM DEDİM. PRATİK VAR BENDE AMA TEKNİK ZAYIF. NE YAPMAK LAZIM HOCAM?
BU TAKIMI BU ŞEKİLDE KULLANMANIZA İZİN VEREMEYİZ. ONU GERİ ALMAK ZORUNDAYIZ. ZARARINIZ KARŞILANACAK!
DÜN LPG'Lİ FERRARİM, BUGÜN DE BU?...
VAKKO
VAKKO
ABİ NİYE GRÖNLANDDAYIZ?
BURADA TEKEL BAYİ YOKMUŞ OLM. BIRAKICAM BEN SİGARAYI
EVDE BIRAKSAYDIN ABİ...
EVDE BIRAKTIM ZATEN AKŞAM BİZDESİN FOK VAR.
BEN DE ONU DİYORUM. FOK VARDI...
MUHTAR BEY TELEFON SİZE
KELİMENİN GÜCÜNE İNANANLAR İÇİN... HAZIR MIYIZ?!..
BU NEDİR ABİ?
HAZIRSAN SÖYLÜYORUM "KİŞNELİ" PASTA...
İHHHİİHİ İHHİHİİHHİ
TURŞU ÖNEMLİ İŞ MİRİM BAK ESKİ MISIRDA BİLE FİRAVUNLARI MUMYALIYORLARMIŞ. BİR NEVİ TURŞU İŞTE...
IYK! BENİM TURŞU KALSIN ABİ ŞİMDİLİK
ümmetini tanı!
ÜMM...
YAPMADAN DURAMADINIZ DI, MI?
METİN
Rock & Coke
BURGER
LA TEMEL, ÇOK PARA VAR O İŞTE DİYE YAHUDİ Mİ OLDUN?
PARAYNAN İMANIN KİMDE OLDUĞU BELLİ Mİ DUR?
HİP-HOP'ÇI GENÇ KIZ. ŞARKILARDAKİ İMAN KIRINTILARINI TOPLAR. HİP-HOP'I TAM BENİMSEYEMEZ AMA SAGOPA BAŞKADIR. SELAMINI ZI ALMASI İÇİN KULAKLIĞINI ÇIKARMASINI BEKLEMENİZ GEREKİR...

PUANTİYE
GÜLSÜM KAVUNCU
BAZI İNSANLARIN ÇİZGİ FİLMLERE KARŞI TUTUMU BENİ SİNİR EDİYOR.
AY GÜLSÜM, NE ÇİZGİ FİLMİ... ÇOCUK MUSUN SEN?
NE ALAKA? ASIL ÇOCUKLAR BAZEN ÇİZGİ FİLM İZLEYECEĞİM DİYE KENDİNİ ZORLUYOR BENCE...
ÇOĞAĞRR!
ÇOCUK ŞEYİ BU, İZLEMEM LAZIM ÜHÜHH...
YAŞADIĞIM BİR OLAYDAN SONRA SİNEMADA ÇİZGİ FİLM İZLEMEKTEN DE SOĞUDUM.
ÖLDÜ PİS CANAVAR!
NASIL ÖLDÜRDÜ AMA!
DONK!
O YETMİYORMUŞ GİBİ BİR DE FİLMİ BOĞAZIMA DİZDİLER.
ÜHÜVEEA! KORKUYORUM!
EEVEET! BÖHÜVEE...
BİR DE ÇOCUK FİLMİ DİYE DAMGALANAN FİLMLER VAR...
HADİ GELİN SİZİ PERİ POTİR FİLMİNE GÖTÜREYİM.
MIHMIH...
HEYOO!
E N'OLDU ŞİMDİ? HANİ ÇOCUK ŞEYİYDİ?
GROAAAÜ!
SIRF ÇİZGİDEN YAPILDIKLARI İÇİN ÇOCUK ŞEYİ OLUYORLARSA CAFCAF DA ÇOCUK ŞEYİ.
HADİ PARALARIMIZI BİRLEŞTİRİP BAKKALDAN CİPSLE CAFCAF ALALIM.
BEN BUNA İSYAN EDİYORUM!
BEN ÇOCUK ŞEYİ DİYİLİM!
SE-LE-NA! SE-LE-NA! SE-LE-NA!
BEN BU SORUNUN ÇÖZÜMÜNÜ BULAMADIM. HADİ SELENA'YI ÇAĞIRALIM.

karşıyım

betül zarifoğlu koç

• Bazıları her ne kadar gerekli olsa da her şeyin cep boyunun üretilmesine karşıyım. Olay şöyle gelişti; normal bir şekilde yaşarken ve gelişmelere-yeniliklere yavaş yavaş ayak uydururken aniden delişmiş gibi "cep boy"lar türemeye başladı. Mesela sakin sakin fotoğraf çekerken ve fotoğraf makinelerinin yeniliklerine alışmaya çalışırken, birden fotoğraf makinesi üreticilerinin aklına bir fikir geldi. "Neden kullanıcılara fotoğraf makinelerini sürekli yanlarında taşıtmıyoruz. Çok daha fazla resim çekerler biz de çok daha fazla kazanırız". Sanırım bu felaket böyle başlamıştır. Fotoğraf makineleri cep boy oldu. Bu başlangıcın ardından bu iş iyice çığırından çıkmaya başladı. Sonra normal telefonların cebe indirilmiş şekli olan cep telefonları geliştirildi. Zaten adı üstünde cep telefonu. Sonra fotoğraf makineleri cep telefonlarına girdi. Neyse ki oradan biraz yer kazandık. Ama tüm diğer cep boylarda o kadar da şanslı değildik. Mesela eski tip teyplerle hayat sürerken bunların cep boyu olan walkmenler arzı endam ettiler. Sonra onlarda CD-Man, I-Pod falan gibi yeniliklere dönüşürken yine cebe girdiler. Cep boy kitap, cep boy tansiyon aleti, cep boy tıraş makinesi, cep boy bilgisayar. Tabiî ki tüm bu envanterleri taşıyacak kapasitede cep olamadığı için olay çantalara kaymak zorunda kaldı. Kadın erkek herkes farklı ebatlarda çantalara mahkum oldu. Yapmayın arkadaşlar, günün birinde cep boy buzdolabı da çıkacak hepten mahvolacağız. Çok şükür kefenin cebi yok.

• Meclis kavgalarında araya girip tarafları ayıranlara karşıyım. Hele bi bırakın bakalım da kozlarını paylaşsınlar. Bakalım ne kadar ileri gidebilecekler. Eminim "bizi ayıran yok mu, bak ne biçim kavga ediyoruz" diye etraflarına bakacaklardır. Şok olurlar şok. Meclise gelebilmiş, halk tarafından seçilmiş kelli felli adamların liseli ergen hırçınlığıyla birbirlerine saldırmalarına karşıyız ama zaten onlar da kendilerini birilerinin ayıracağını, yumruğunu havadayken tutacağını bildikleri için öyle pervasızca saldırabiliyorlar. Ayıran olmazsa kavgaların da yüzde doksan azalacağını garanti ederim. Bi denesek ya keşke.

• Doktorlar karşısındaki acizliğimize karşıyım. Sizin hayatınız üzerinde inanılmaz kararlar veriyor ve siz sadece ona uymak zorunda kalıyorsunuz. Bacağını boylu boyunca kesip içinden damarlarını çıkarmayı ve o damarları, çalışır durumdaki kalbine monte etmeyi teklif ediyorlar ve sen de bunu seve seve kabul ediyorsun. Ne feci şey. Ameliyattan bir çıkıyorsun ki bacakların tamamen kesik. Boğazından bir boru girmiş içerlere doğru nereye gittiği belli değil. Göğsünde üç tane kesik var. Be mübarek, bir de dövseydin bari. Ve sen doktora teşekkür ediyorsun. Tamam çok gerekli belki ama ben bu acizliğe karşıyım. Hiç de seçme hakkımız yok. "Kalbimdeki dört damarı değiştirmene gerek yok, zaten o kadar değişikliğe açık değilimdir, sadece ikisini değiştir yeter bana" diyemiyoruz. Hatta "ilerde elimiz bollaşınca diğerlerini de değiştiririz bakarsın" falan gibi tekliflerde bulunamıyoruz mesela. Bu eli kolu bağlı duruma karşıyım işte.

• Başınıza korkunç bir olay geldiğinde yakınlarınız sizi teselli etmek için kendi başlarına ya da yakınlarının başlarına gelen benzer olayları hatta daha da korkunç olanlarını örnek verirler. Ben buna karşıyım.
Netleştirmek için örnekleyelim:
Minibüste cüzdanınızı çaldırdınız. Sevgili bir teyzeniz "aa bizim Hakkı abi var evine girmişler bütün eşyalarını çalmışlar. Takma dişlerini bile, düşün" der. Eeeeeee? Yani? N'apayım? "Aman Hakkı amcanın başına bu geldiyse iyi bari, bişeyleri çalınan sadece ben değilim çok şükür" diyeceğimi mi sanıyorsun?
Anneni kaybedersin, yakınlar hemen başlar, "Ben de annem öldüğünde 7 yaşındaydım". N'apabilirim? Bu benim lanetim değil, tüm masumların başına geliyor diye mi düşünmek lazım. Ya da "Oh oh iyi bak milletin annesi erkenden toparlanıp gidiyor. Benimki yine iyi dayanmış" mı diyeyim? Bu mudur olay? Hasılı arkadaşlar ben böyle teselli olmuyorum. Aksine daha çok üzülüyorum.
Başımıza kötü insanlardan kaynaklanan bir musibet geldiğinde hemen onu şikayet ederiz ki bizim yaşadığımızı başka insanlar da yaşamasın. Başta anlattığım durum bence bununla çelişiyor. Madem daha kötüsünü görünce teselli oluyoruz o zaman bırakalım kötülükler devam etsin. Biz de bununla avunalım.
Lütfen ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışmayın. Karşıyım.

• Mutlu sonla biten filmleri bilirsiniz. Bunların bazılarının sonunda her ne kadar mutlu sonla bitmiş olsalar da ileriki zamanlarda olanlarla ilgili bilgi verilir. Yani filmin çekilmeyen kısmına ait bilgi. Mesela "Mustafa'yla Ayşe ömür boyu huzur içinde yaşadılar." "Namık ile Cemile'nin 5 çocukları oldu ve küçük bir sahil kasabasına yerleştiler." Vs vs vs. Bu bilginin olmadığı filmlere karşıyım. Bu tarz bilgilendirmelerin yapılmadığı filmlerin kahramanları ne yer ne içer hep merak etmişimdir. Film boyunca esas oğlanla esas kızın kavuşmasını heyecanla bekleriz. Kavuşmamaları için bir dolu felaket, saçma sapan yanlış anlamalar, bir çok kötü adam, hatta belki uzaylılar araya girer. Tüm bunların ardından nihayet evlenirler ve film biter. Acaba bu mutluluk ne kadar sürüyor? Ne malum, belki bu büyük aşk iki sene sonra şiddetli geçimsizlik nedeniyle mahkeme salonlarına döküldü. Kız da esas kötü adamla evlendi. Ya da uzaylılarla savaşan, dünyayı kurtaran kahramanımız belki birkaç sene sonra sefil bir ev kazası sonucu mesela ekmek kızartma makinesinin elektrik kaçırması sebebiyle öldü. Olamaz mı yani? Tüm bunlardan habersiz bizler ise film mutlu sonla bitti diye seviniyoruz, kahramanları gözümüzde büyütüyoruz. Bu aldatmacaya karşıyım.
gerekmez, zararın neresinden dönersek kârdır arkadaşlar. Gelin siz de benimle birlikte karşı olun.

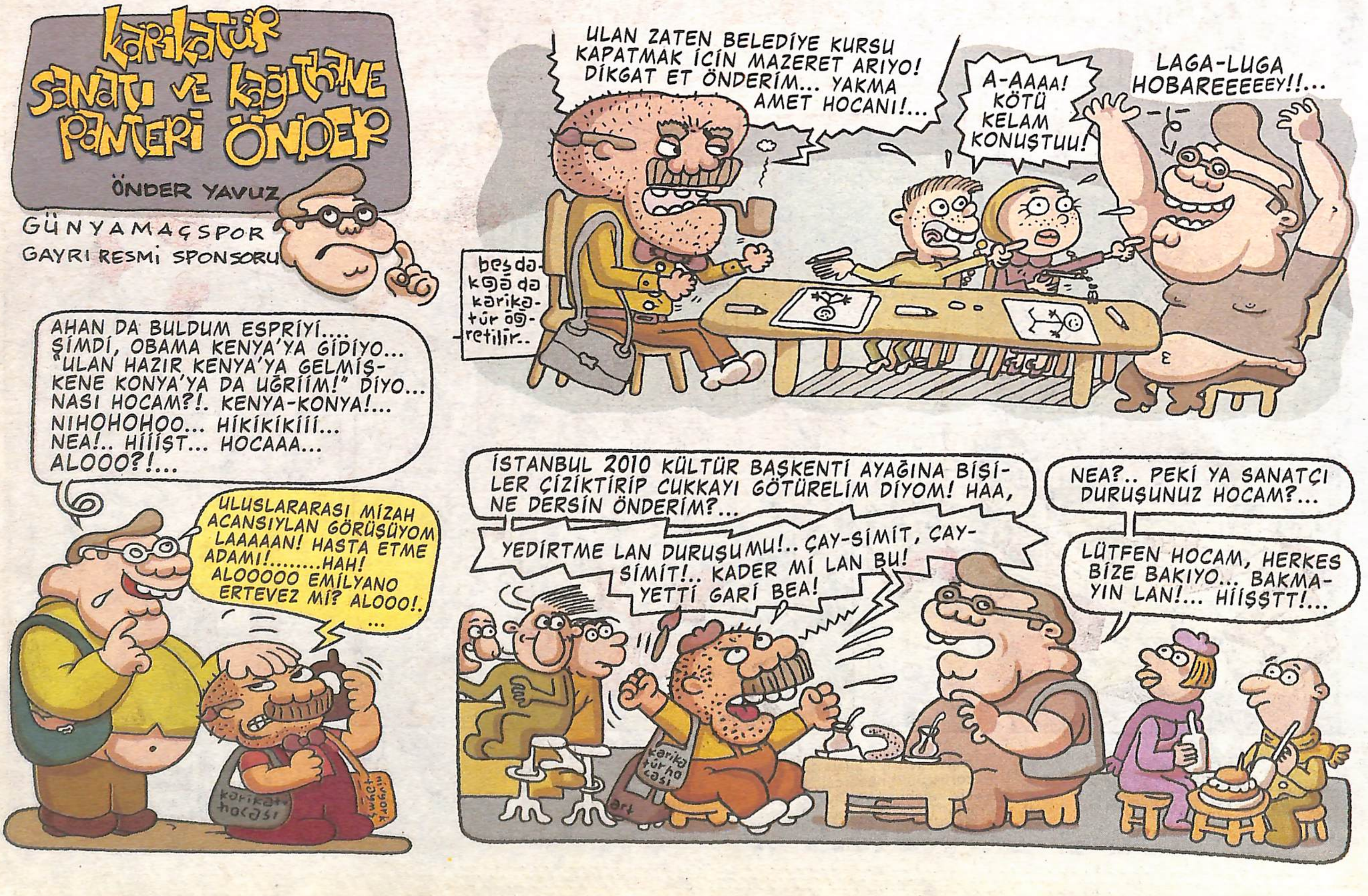

Akmen ve diğerleri

"Bazıları Mecburdur"

yazan ve çizen
NİYAZİ ÇOL
niyazicolbey@gmail.com

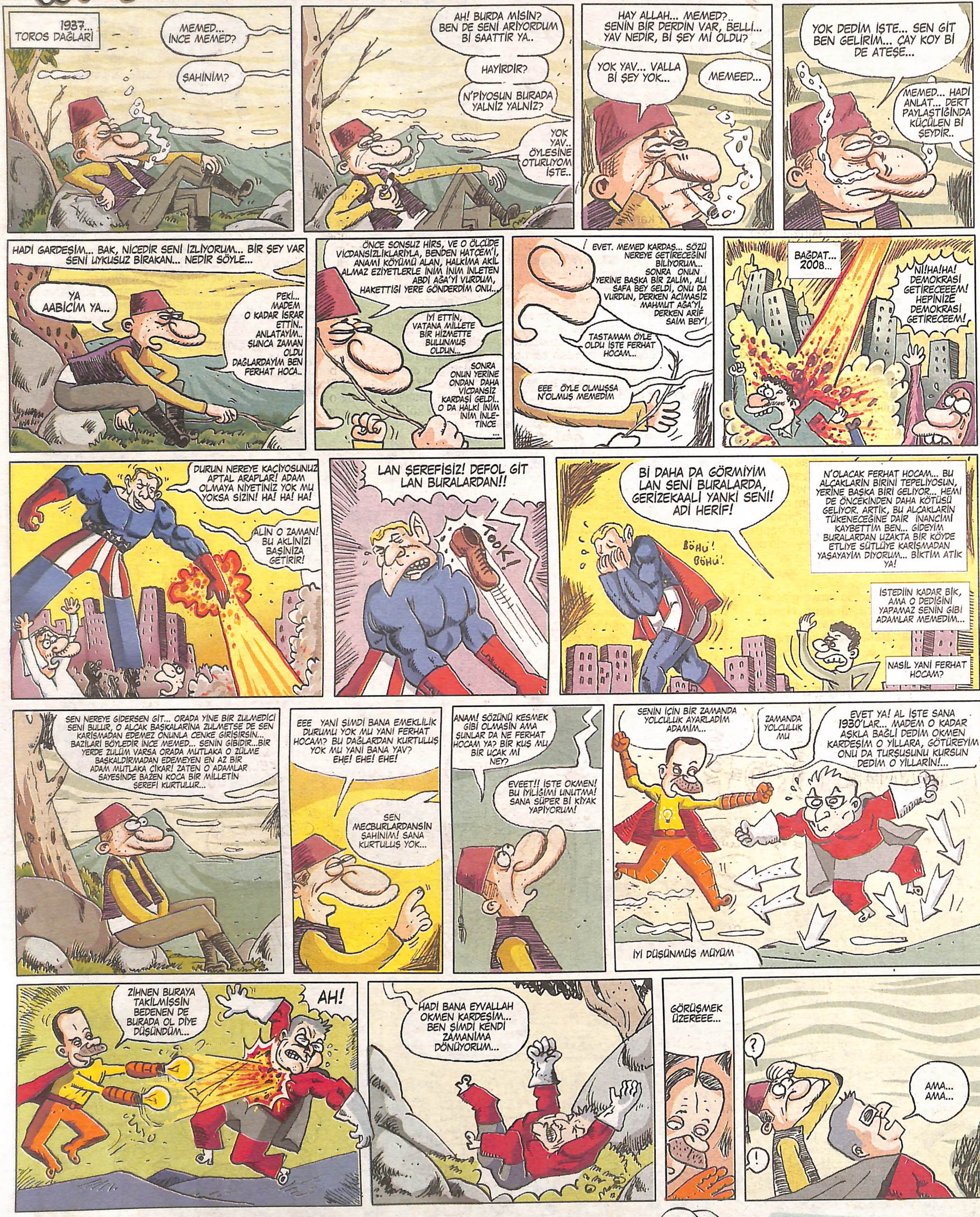

Burç FM'de harika kültürel programlar var, kaçırmamak lazım ama hangi birini..

İsmet Özel'in yeni şiir kitabı çıktı. "Dinozorus'un Rinoseros'lara Bitimsiz Yakınması" şiiri kaç sayfa öyle! Tek şiir 88 sayfa. Ve adam bunun tamamını programda okudu.

Metin Karabaşoğlu Sultanahmet'te Yazarlar Birliği'nde, ne güzel!

Sultanahmet demişken Üstad Sezai Karakoç'u Sultanahmet- Haseki arasında tramvayda görmek mutlu olmak mümkün..

Salih Kılınç

Posta Okuyan "Şehirli" Kadın

"Şehirli kadın" hayatını bir imaja kurban eder. Şehirli olarak kodlanmış kalıpların yılmaz uygulayıcısıdır.

Kendini her ne kadar "şehirli" olarak sunmaya çalışsa da hareketlerinin ardındaki taşralılığı görebiliriz. Kocasından arakladığı siyasi görüşünü uluorta sergilemekten imtina etmeyen bu ablamızın yegâne entelektüel faaliyeti haberleri izlemektir. Bu haberleri de illa ki Uğur Dündar veya Ali Kırca sunmalıdır. ("Ay, Uğur Bey siz yaşlanmak nedir bilmiyorsunuz!")

En beğendiği köşe yazarları, Melih Âşık, Emin Çölaşan, Bekir Coşkun, tabii bir de Can Dündar'dır. O güzel ne güzel yazılardır, o ne insanın içini titreten, alıp başka başka âlemlere götüren kelimelerdir Allah'ım. Forwardla, forwardla bitmez… ("Paylaşım için tşk", "Canım çok sğl", "Öptm"…) (Bu nedir ya, sesli harflerin köküne kıran mı girdi!)

"Şehirli kadın" bir özgüven taşması yaşar. Kendisinin doğuştan üstün ve bilgili olduğu fikrine nasıl kapılmıştır bilinmez. Ama yaptıklarının doğruluğundan en ufak bir şüphesi yoktur. Minibüste olsun şehir içi otobüslerde olsun -kimseye sormadan- pencereleri kapattırır, kaloriferleri açtırır, birisi yanlışlıkla koluna dokundu mu yaygarayı basar. "Beğenmiyorsan taksiye bineceksin abla" en sevmediği laftır.

Paraya kıyıp uçağa binmez ama avamla yolculuk yapacak kadar da düşmemiştir. Varan, Ulusoy, Boss gibi firmaları tercih eder. Nilüfer'le yolculuk yaptığı da görülmüştür. Genelde İstanbul-Ankara (Ankara-İstanbul), İzmir-İstanbul (İstanbul-İzmir) güzergâhlarında yolculuk eder. Her yolculukta otobüs çalışanlarıyla kesinlikle kavga eder. "Firmanız eskiden böyle değildi (AKP geldi böyle oldu-S.K.-). Son birkaç yolculukta bir tuhaf oldunuz. Bir daha sizden bilet almayacağım!"

Şehirli olmanın kurallarından biri de gazete okumak olduğundan yolculuğa çıkmadan önce yanına gazete alır. Posta, Vatan ve Hürriyet arasında tercih yapmakta zorlanır. Ama geçen yolculukta Vatan okuduğundan bu sefer Posta'yı tercih etmelidir. Bir de Hürriyet alsa fena da olmaz hani. Bekir Coşkun vardır orada. Gerçi Emin Çölaşan'ı kovdukları için biraz kırgındır, ama yine de bilmektedir ki, "İzmirli" Ertuğrul Özkök kendi "yaşam biçimi"nin en büyük destekçilerindendir.

Şehirli kadın sabahları kahve içer. Canı istediğinden mi? Hayır. Sabahın köründe kahve içmek "şehirli kadının el kitabı"nın sekizinci maddesidir. Çayı çorbayı köylüler içer. Sert bir kahve modernliğin ölçüsüdür.

Arada tiyatroya da gider şehirli kadın. Davudi sesiyle seyircilerin üzerine tiratlarını savuran erkek oyuncuya bayılır. Oyuncunun ne dediği önemli değildir. Önemli olan o höykürmedir. Oyunun sonunda ayağa fırlayıp çılgınlar gibi alkışlar. Tiyatrocunun baş selamı ve seyircinin kendinden geçmişçesine alkışlamasından oluşan bu riyakârlık teatisi tiyatronun olmazsa olmazlarındandır.

Şehirli kadının anlamakta güçlük çektiğim bir huyu daha var. Çocuğuna "anneciğim" der bu kadın. Yahu, sen anneciğim dersen çocuk ne diyecek sana? "Berhudar ol, el öpenlerin çok olsun" mu?

Bir torba kömüre oy verdiğimiz için bizi sevmez ama biz yine de "şehirli kadın"ı severiz. O, bu toprağın neşesidir. Ayten Alpman'dan gelsin… Veya gelmesin, ne gerek var…

Cevab Veremedi

veremedicevab@gmail.com

volkan akmeşe

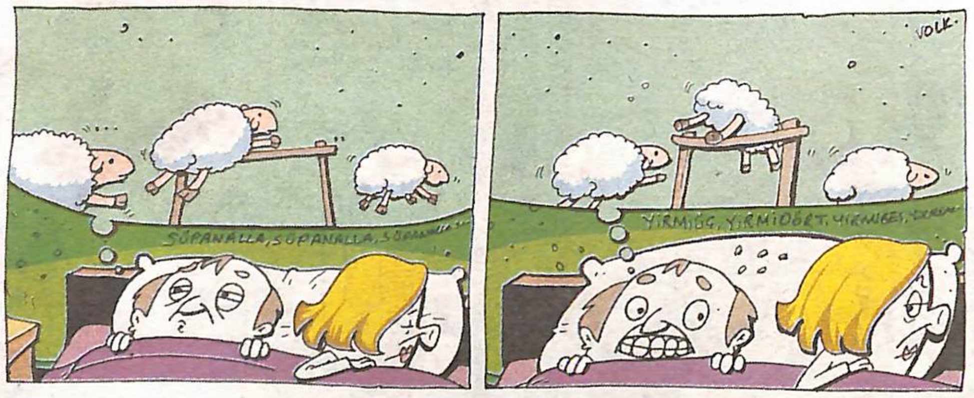

birliğ-beraberliğ ortamı huzur ve güven ortamı
ahmed
yerelle bi yere kadar dostum.. opera ile ilgilenen, bale yapan, kısaca; yüksek evrensel değerleri içselleştirebilmiş bir halkımızın olmasını inan çok isterdim!!.
essahdan mı?!.
ekmek kur-an çarpsın ki!.
istanbul 2010 avrupa kültür başkenti
Proje kabul
başvur
yuh! herkes mangırın kokusunu almış!..
hüoooob! epimiz sanatçıyız beyler! araya girmeyelim!!
*mars'da hayat belirtileri
ben sana ufolar gerçek dememiş miydim.. yaa..
foto-montaj oğlum.. inanma..
diğer yol daha kestirme deil mi?.
gecegondudan geldik oolum!. özümüzü unudmadık elhamdülillah!!!
4×4
sizlerde olmasanız...!
bizlerde olmasak..?!!
haa?!
ne diyosun, açık konuş..
şeey.. yani!.
haa..klasik yalakalık cümlesi diyosun...
kalbimin kırıldığının farkında mısınız paşam!.
sakin ol koçum! espruk yaptım! ihihohiheüiüii!.
akre dite
nagadar çok kitabınız var.. bigaç tanesini...
bak dostum; kitap dediğin..
şerrefsizdir okuyub geri getirmeyen!!
ooooof!..
anlaşamıyoruz..ayrılalım, hı?.
anlaşabiliriz ama?!
"sevişmelerimizi" kamaraya aldım, internette yayımlar rezil-kepaze ederim seni, hı?!
anlaşma, uzlaşma! ihihehehee!..
bu ne yaa?!! "darbe yapmayan komutana denir"... beş harfli... de ile başlıyo...
yuh artık! onu da mı bilmiyosun?!!
soldan sağa
bulmaca
done
nerelisen?.
kastamonuluyum kardeş..
daş düşebülü, ayu çıkabülü diyosun!..hühohahohaaaa hohohorg horg ork!!!.
esprü yabtım! gücendiysen söyle bak!!.anlıyon mu?!!!
hı-hı.. seni anlıyorum!.
vaay..tepki haa!!
TATA TATA!
yav sadece bize oy verıcek, kamusal alan gene yasak diyom! anlamıyon mu?!!!
homurg.. homurg!.
chp
chp

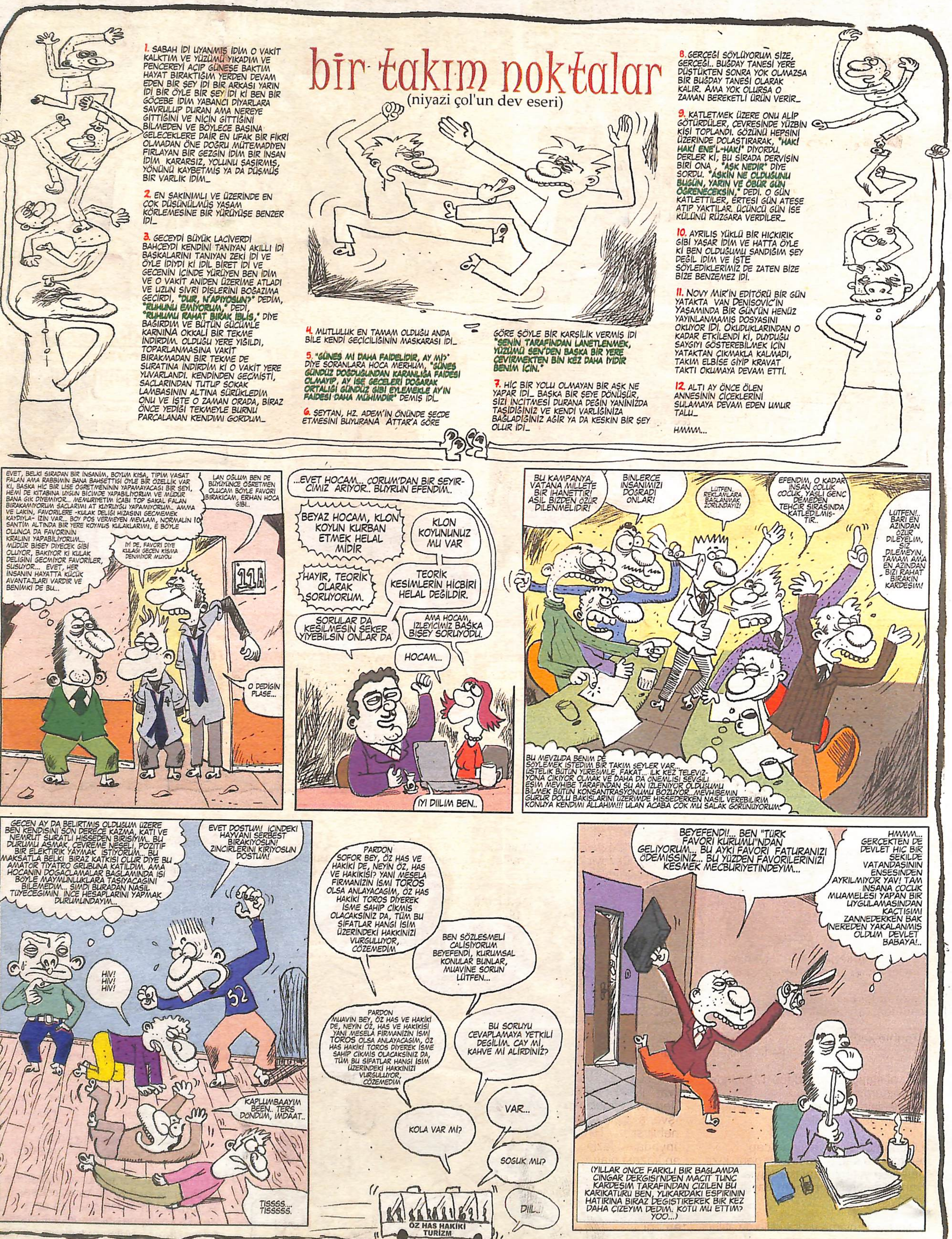
bir takım noktalar
(niyazi çol'un dev eseri)
1. SABAH İDİ UYANMIŞ İDİM O VAKİT KALKTIM VE YÜZÜMÜ YIKADIM VE PENCEREYİ AÇIP GÜNEŞE BAKTIM HAYAT BIRAKTIĞIM YERDEN DEVAM EDEN BİR ŞEY İDİ BİR ARKASI YARIN İDİ BİR ÖYLE BİR ŞEY İDİ Kİ BEN BİR GÖÇEBE İDİM YABANCI DİYARLARA SAVRULUP DURAN AMA NEREYE GİTTİĞİNİ VE NİÇİN GİTTİĞİNİ BİLMEDEN VE BÖYLECE BAŞINA GELECEKLERE DAİR EN UFAK BİR FİKRİ OLMADAN ÖNE DOĞRU MÜTEMADİYEN FIRLAYAN BİR GEZGİN İDİM BİR İNSAN İDİM KARARSIZ, YOLUNU ŞAŞIRMIŞ, YÖNÜNÜ KAYBETMİŞ YA DA DÜŞMÜŞ BİR VARLIK İDİM_
2. EN SAKINIMLI VE ÜZERİNDE EN ÇOK DÜŞÜNÜLMÜŞ YAŞAM KÖRLEMESİNE BİR YÜRÜYÜŞE BENZER İDİ_
3. GECEYDİ BÜYÜK LACİVERDİ BAHÇEYDİ KENDİNİ TANIYAN AKILLI İDİ BAŞKALARINI TANIYAN ZEKİ İDİ VE ÖYLE İDİYDİ Kİ İDİL BİRET İDİ VE GECENİN İÇİNDE YÜRÜYEN BEN İDİM VE O VAKİT ANİDEN ÜZERİME ATLADI VE UZUN SİVRİ DİŞLERİNİ BOĞAZIMA GEÇİRDİ, "DUR, N'APIYOSUN?" DEDİM, "RUHUNU EMİYORUM," DEDİ, "RUHUMU RAHAT BIRAK İBLİS," DİYE BAĞIRDIM VE BÜTÜN GÜCÜMLE KARNINA OKKALI BİR TEKME İNDİRDİM. OLDUĞU YERE YIĞILDI, TOPARLANMASINA VAKİT BIRAKMADAN BİR TEKME DE SURATINA İNDİRDİM Kİ O VAKİT YERE YUVARLANDI. KENDİNDEN GEÇMİŞTİ, SAÇLARINDAN TUTUP SOKAK LAMBASININ ALTINA SÜRÜKLEDİM ONU VE İŞTE O ZAMAN ORADA, BİRAZ ÖNCE YEDİĞİ TEKMEYLE BURNU PARÇALANAN KENDİMİ GÖRDÜM_
4. MUTLULUK EN TAMAM OLDUĞU ANDA BİLE KENDİ GEÇİCİLİĞİNİN MASKARASI İDİ_
5. "GÜNEŞ MI DAHA FAİDELİDİR, AY MI?" DİYE SORANLARA HOCA MERHUM, "GÜNEŞ GÜNDÜZ DOĞDUĞUNDAN KARANLIĞA FAİDESİ OLMAYIP, AY İSE GECELERİ DOĞARAK ORTALIĞI GÜNDÜZ GİBİ EYLEMEKLE AY'IN FAİDESİ DAHA MÜHİMDİR" DEMİŞ İDİ_
6. ŞEYTAN, HZ. ADEM'İN ÖNÜNDE SECDE ETMESİNİ BUYURANA ATTAR'A GÖRE GÖRE ŞÖYLE BİR KARŞILIK VERMİŞ İDİ "SENİN TARAFINDAN LANETLENMEK, YÜZÜMÜ SEN'DEN BAŞKA BİR YERE ÇEVİRMEKTEN BİN KEZ DAHA İYİDİR BENİM İÇİN."
7. HİÇ BİR YOLU OLMAYAN BİR AŞK NE YAPAR İDİ_ BAŞKA BİR ŞEYE DÖNÜŞÜR, SİZİ İNCİTMESİ DURANA DEĞİN YANINIZDA TAŞIDIĞINIZ VE KENDİ VARLIĞINIZA BAĞLADIĞINIZ AĞIR YA DA KESKİN BİR ŞEY OLUR İDİ_
8. GERÇEĞİ SÖYLÜYORUM SİZE, GERÇEĞİ.. BUĞDAY TANESİ YERE DÜŞTÜKTEN SONRA YOK OLMAZSA BİR BUĞDAY TANESİ OLARAK KALIR. AMA YOK OLURSA O ZAMAN BEREKETLİ ÜRÜN VERİR_
9. KATLETMEK ÜZERE ONU ALIP GÖTÜRDÜLER, ÇEVRESİNDE YÜZBİN KİŞİ TOPLANDI. GÖZÜNÜ HEPSİNİ ÜZERİNDE DOLAŞTIRARAK, "HAK! HAK! ENE'L-HAK!" DİYORDU. DERLER Kİ, BU SIRADA DERVİŞİN BİRİ ONA, "AŞK NEDİR" DİYE SORDU. "AŞKIN NE OLDUĞUNU BUGÜN, YARIN VE ÖBÜR GÜN ÖĞRENECEKSİN," DEDİ. O GÜN KATLETTİLER, ERTESİ GÜN ATEŞE ATIP YAKTILAR. ÜÇÜNCÜ GÜN İSE KÜLÜNÜ RÜZGARA VERDİLER_
10. AYRILIŞ YÜKLÜ BİR HIÇKIRIK GİBİ YAŞAR İDİM VE HATTA ÖYLE Kİ BEN OLDUĞUMU SANDIĞIM ŞEY DEĞİL İDİM VE İŞTE SÖYLEDİKLERİMİZ DE ZATEN BİZE BİZE BENZEMEZ İDİ.
11. NOVY MİR'İN EDİTÖRÜ BİR GÜN YATAKTA VAN DENİSOVİÇ'İN YAŞAMINDA BİR GÜN'ÜN HENÜZ YAYINLANMAMIŞ DOSYASINI OKUYOR İDİ. OKUDUKLARINDAN O KADAR ETKİLENDİ Kİ, DUYDUĞU SAYGIYI GÖSTEREBİLMEK İÇİN YATAKTAN ÇIKMAKLA KALMADI, TAKIM ELBİSE GİYİP KRAVAT TAKTI OKUMAYA DEVAM ETTİ.
12. ALTI AY ÖNCE ÖLEN ANNESİNİN ÇİÇEKLERİNİ SULAMAYA DEVAM EDEN UMUR TALU_
HMMM...
EVET, BELKİ SIRADAN BİR İNSANIM, BOYUM KISA, TİPİM VASAT FALAN AMA RABBİMİN BANA BAHSETTİGİ ÖYLE BİR ÖZELLİK VAR Kİ, BASKA HİÇ BİR LİSE ÖĞRETMENİNİN YAPAMAYACAGI BİR SEYİ, HEMİ DE KİTABINA UYGUN BİÇİMDE YAPABİLİYORUM VE MÜDÜR BANA GIK DİYEMİYOR.. MEMURİYETİM İCABI TOP SAKAL FALAN BIRAKAMIYORUM SAÇLARIMI AT KUYRUĞU YAPAMIYORUM.. AMMA VE LAKİN, FAVORİLERE -KULAK DELİĞİ HİZASINI GEÇMEMEK KAYDIYLA- İZİN VAR.. BOY POS VERMEYEN MEVLAM, NORMALİN 10 SANTİM ALTINDA BİR YERE KOYMUŞ KULAKLARIMI, E BÖYLE OLUNCA DA FAVORİNİN KRALINI YAPABİLİYORUM.. MÜDÜR BİSEY DİYECEK GİBİ OLUYOR, BAKIYOR Kİ KULAK DELİGİNİ GEÇMİYOR FAVORİLER, SUSUYOR... EVET, HER İNSANIN HAYATTA KÜÇÜK AVANTAJLARI VARDIR VE BENİMKİ DE BU...
LAN OĞLUM BEN DE BÜYÜYÜNCE ÖĞRETMEN OLUCAM BÖYLE FAVORİ BIRAKICAM, ERHAN HOCA GİBİ..
İYİ DE, FAVORİ DİYE KULAĞI GEÇEN KISMA DENMİYOR MUYDU
11A
O DEDİĞİN PLASE...
...EVET HOCAM... ÇORUM'DAN BİR SEYİRCİMİZ ARIYOR.. BUYRUN EFENDİM..
BEYAZ HOCAM, KLON KOYUN KURBAN ETMEK HELAL MİDİR
KLON KOYUNUNUZ MU VAR
HAYIR, TEORİK OLARAK SORUYORUM.
TEORİK KESİMLERİN HİÇBİRİ HELAL DEĞİLDİR.
SORULAR DA KESİLMESİN ŞEKER YİYEBİLSİN ONLAR DA
AMA HOCAM, İZLEYİCİMİZ BAŞKA BİŞEY SORUYODU.
HOCAM...
İYİ DİİLİM BEN..
BU KAMPANYA, VATANA MİLLETE BİR İHANETTİR! ASIL BİZDEN ÖZÜR DİLENMELİDİR!
BİNLERCE İNSANIMIZI DOĞRADI ONLAR!
LÜTFEN.. REKLAMLARA BAĞLANMAK ZORUNDAYIZ!
EFENDİM, O KADAR İNSAN ÇOLUK ÇOCUK, YAŞLI GENÇ DEMEDEN TEHCİR SIRASINDA KATLEDİLMİŞTİR..
LÜTFEN!.. BARİ EN AZINDAN ÖZÜR DİLEYELİM, SİZ DİLEMEYİN, TAMAM AMA EN AZINDAN BİZİ RAHAT BIRAKIN KARDEŞİM!
BU MEVZUDA BENİM DE SÖYLEMEK İSTEDİM BİR TAKIM ŞEYLER VAR... ÜSTELİK BÜTÜN YÜREĞİMLE, FAKAT... İLK KEZ TELEVİZYONA ÇIKIYOR OLMAK VE DAHA DA ÖNEMLİSİ SEVGİLİ EŞİM MEVHİBE TARAFINDAN ŞU AN İZLENİYOR OLDUĞUMU BİLMEK BÜTÜN KONSANTRASYONUMU BOZUYOR...MEVHİBEMİN GURUR DOLU BAKIŞLARINI ÜZERİMDE HİSSEDERKEN NASIL VEREBİLİRİM KONUYA KENDİMİ ALLAHIM!!! ULAN ACABA ÇOK MU SALAK GÖRÜNÜYORUM.
GEÇEN AY DA BELİRTMİŞ OLDUĞUM ÜZERE BEN KENDİSİNİ SON DERECE KAZMA, KATI VE NEMRUT SURATLI HİSSEDEN BİRİSİYİM.. BU DURUMU AŞMAK, ÇEVREME NEŞELİ, POZİTİF BİR ELEKTİRİK YAYMAK İSTİYORUM... BU MAKSATLA BELKİ BİRAZ KATKISI OLUR DİYE BU AMATÖR TİYATRO GRUBUNA KATILDIM. AMA HOCANIN DOĞAÇLAMALAR BAĞLAMINDA İŞİ BÖYLE MAYMUNLUKLARA TAŞIYACAĞINI BİLEMEDİM... ŞİMDİ BURADAN NASIL TÜYECEĞİMİN İNCE HESAPLARINI YAPMAK DURUMUNDAYIM...
EVET DOSTUM! İÇİNDEKİ HAYVANI SERBEST BIRAKIYOSUN! ZİNCİRLERİNİ KIRIYOSUN DOSTUM!
HIV! HIV! HIV!
52
KAPLUMBAAYIM BEEN.. TERS DÖNDÜM, İMDAAT..
TISSSS.... TISSSSS.
PARDON ŞOFÖR BEY, ÖZ HAS VE HAKİKİ DE, NEYİN ÖZ, HAS VE HAKİKİSİ? YANİ MESELA FİRMANIZIN İSMİ TOROS OLSA ANLAYACAĞIM, ÖZ HAS HAKİKİ TOROS DİYEREK İSME SAHİP ÇIKMIŞ OLACAKSINIZ DA, TÜM BU SIFATLAR HANGİ İSİM ÜZERİNDEKİ HAKKINIZI VURGULUYOR, ÇÖZEMEDİM
BEN SÖZLEŞMELİ ÇALIŞIYORUM BEYEFENDİ, KURUMSAL KONULAR BUNLAR, MUAVİNE SORUN LÜTFEN...
PARDON MUAVİN BEY, ÖZ HAS VE HAKİKİ DE, NEYİN ÖZ, HAS VE HAKİKİSİ YANİ MESELA FİRMANIZIN İSMİ TOROS OLSA ANLAYACAĞIM, ÖZ HAS HAKİKİ TOROS DİYEREK İSME SAHİP ÇIKMIŞ OLACAKSINIZ DA, TÜM BU SIFATLAR HANGİ İSİM ÜZERİNDEKİ HAKKINIZI VURGULUYOR, ÇÖZEMEDİM
BU SORUYU CEVAPLAMAYA YETKİLİ DEĞİLİM. ÇAY MI, KAHVE MI ALIRDINIZ?
KOLA VAR MI?
VAR...
SOĞUK MU?
DİİL..
ÖZ HAS HAKİKİ TURİZM
BEYEFENDİ!... BEN "TÜRK FAVORİ KURUMU"NDAN GELİYORUM... BU AYKİ FAVORİ FATURANIZI ÖDEMEMİŞSİNİZ... BU YÜZDEN FAVORİLERİNİZİ KESMEK MECBURİYETİNDEYİM...
HMMM... GERÇEKTEN DE DEVLET HİÇ BİR ŞEKİLDE VATANDAŞININ ENSESİNDEN AYRILMIYOR YAV! TAM İNSANA ÇOCUK MUAMELESİ YAPAN BİR UYGULAMASINDAN KAÇTIĞIMI ZANNEDERKEN BAK NEREDEN YAKALANMIŞ OLDUM DEVLET BABAYA!..
(YILLAR ÖNCE FARKLI BİR BAĞLAMDA ÇINGAR DERGİSİ'NDEN MACİT TUNÇ KARDEŞİM TARAFINDAN ÇİZİLEN BU KARİKATÜRÜ BEN, YUKARDAKİ ESPİRİNİN HATIRINA BİRAZ DEĞİŞTİREREK BİR KEZ DAHA ÇİZEYİM DEDİM. KÖTÜ MÜ ETTİM? YOO...)
niyazicolbey@gmail.com

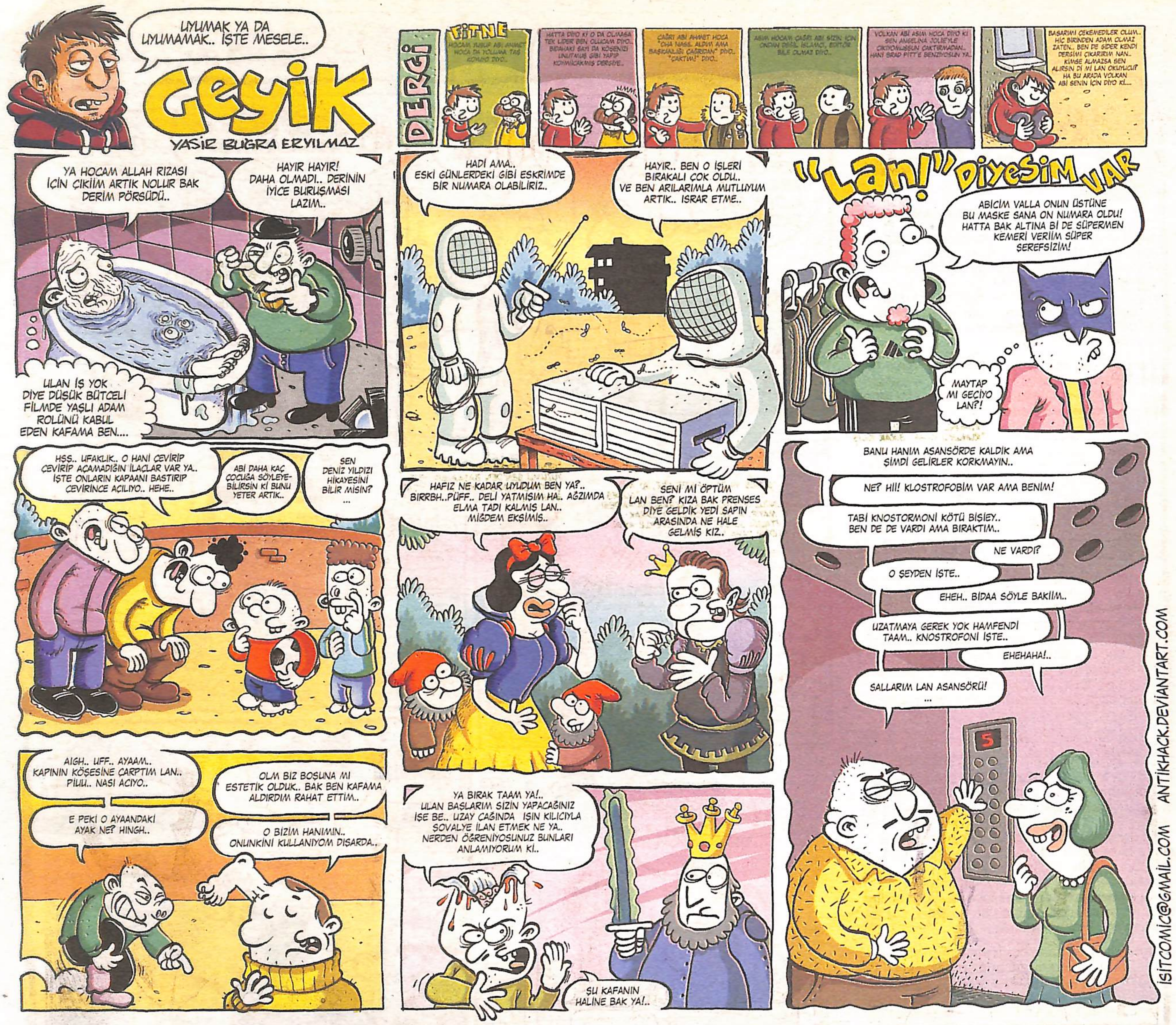

FASARYA

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu

• Tekerlekli sandalyenin mucidi Smith Wheel bir hamaldır.

• Kemer tokasının icadı, kemerin icadından 3 yüzyıl öncedir.

• Tarihte kayıtlı olan ilk küfür İlektri kitabelerindedir ve 46 sayfadır. (grikedi)

• Bir at sineği atın sadece 135 binde biri kadardır.
At sineğinin ismi sanılanın aksine deniz atından gelmektedir.

• Günümüz Türkiye'sinde cep telefonuna sahip vasati bir genç kıza gelen on yıllık mesaj parasıyla Somali'de bir köy bohem hayatı yaşayabilir.

• Dini bayramlarda ve kandillerde atılan yeknesak kalıp mesajlardan dolayı her yıl Kıbrıs büyüklüğünde ve şeklinde beyin hücresi nekroze olmaktadır...

• Cezayir'in başkentine Cezayir diyen tek millet Türklerdir...

• Macaristan'a Macaristan diyen dünyada iki ülke vardır: Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti...

• Dünya ana arterlerindeki trafik sıkışıklığı sırasında en fazla alışveriş Pakistan'da yapılmakta; en zengin ürün çeşidi ise Endonezya'da bulunmaktadır...

• Hindistan'da trenler o kadar yavaş giderler ki tren giderken trenden inip alışveriş yapıp tekrar binebilirsiniz... Hindistan dünyada en fazla tren kazası olan ülkedir... Bu kazalardaki ölü sayıları hiçbir zaman gerçeği yansıtmaz... (kaza dışında doğal nedenlerden dolayı ölenler de mevcuttur trenin içinde o babda şeettirmiştim)

• Dünyadaki hayvanların %98'inde sağ sol kavramı yoktur...
Kırkayakların solak olduğunu daha önce söylemiş miydim... Hmm hatırladım geçen ay söylemiştim...

• İlk kelime esprisini Tokai kavmi denemiştir ve helak edilmiştir. (grikedi)

• İlk helak olan kavmin neden helak olduğu bilinmemektedir.
Üstelik çoğunun tavuk zehirlenmesinden öldüğü düşünülmüş

• Ama ikinci helak olan kavmin, bu birinci helak olan kavmin neden helak olduğunu araştıran bir kavim olduğu bilinmektedir.
(grikedi)

• Yumurtadan tavuk çıkmaz. Yumurtadan çıkan civcivdir... Üstelik o civciv %100 tavuğa dönüşmez... Horoz olma ihtimali de vardır... Bu manada bişii söylemek gerekiyorsa bizce en uygun mataryel yoğurttur: "Yoğurttan mı maya olur yoksa mayadan mı yoğurt" demek yeterlidir...

• Sinema İnceleme Kurulu (kısaltma kullanmıyoruz) Kötü Adamın Esas Adamı öldürmeden önce en az 1 dakika konuşmasını zorunluluk olarak tutmaktadır... (Allah razı olsun, yoksa bir çok filmde esas oğlan ölürdü.)

cibay@cafcafdergisi.net

Korkusuz Kalem

Emir Gözaçan

SEÇİM SANDIKLARI

Sevgili okuyucularım, bu ayki yazımda size dünya tarihinde bir örneği olmayan şu meşhur seçim sandıklarından bahsedeceğim. Her satırı bir ibretlik, şirretlik, limonluk ve dahi dingillik belgesi olan bu yazımı lütfen dikkatle okuyun… Bu seçim sandıkları demokratik bir kuzu mu, inek dolması mı, lüfer buğlama mı? Halkı balık gibi gören, bir olta seti mi?..

Bu ülkenin seçimini çok gördüm. Medyasında da çok yazdım. Yazılarım yayınlandı, eyvallah. Ama şu seçim sandıklarını her düşündüğümde bana çok koyuyor, affedersiniz.

Devlet Planlama Teşkilatı'nda yediğim madikten sonra beni böyle geren bir konu daha yaşamadım. Öyle "alt tarafı seçim sandığı" deyip geçme, alooo sevgili okuyucum. ULAN OKUSANA!.. Şey çok özür dilerim sevgili okuyucum, bir an kendimi kaybettim. Önemli bir yazı yazıyorum okuyucularım. Bu sandıkların iç yüzünü yaptığım derin araştırmalardan sonucunda öğrendim.

Bu sandıklar, yurt dışından fahiş fiyatla getirtilen gül suyuyla çalkalanıp yıkanıyor. Ve aslında sandıklar sahte. Belediyenin yardım niyetiyle dağıtılan kömürler de sahte. Nerden biliyorum. Evet bana da verdiler. Neden almayayım? Aldım, çatır çutur da yakıyorum. Ama o da ne? Kömürlerin içinde teli yok. Sandıkların da öyle. İsteyen bakabilir. Sandıkları, kömürü ışığa tuttuğunuzda teli olmadığını göreceksiniz. Ben gördüm. Yok, yani olmadığını gördüm.

Asıl bombam geliyor. Hazır mısınız lan?.. Şey, eee, sevgili okuyucular hazır mısınız?

Sandıkların büyük çoğu CIA'da ajanlık yapıyor. Bizim sandık olarak gördüğümüz aslında, kılık değiştirmiş birer ajan. İstediği oyu içine alıyor, istemediğini dışarı tükürüyor. Olmaz böyle şey. Eloğlu yapmış. Evet hem sandık hem de ajan. Hatta biraz daha yakından bakarsanız "Ajan Pekkan" olduğunu görebilirsiniz. Yani bu sandıklar estetikli, ameliyatlı, çift kaşarlı... Belgeler bendedir. İsteyene seve seve gösteririm bu ibret belgelerini. Aslında bu belgeler, sizde de olabilir. Bir bakın derim…

Şimdi üj-beş seçim sandığı ustasının "şu Emir neresinden uyduruyor da bunları yazıyor" dediğini duyar gibiyim. Ama sevgili okurlarımın iyi bildiği "minik kuşum" gelip kulağıma her şeyi ötüyor. Benim kuşum öttü mü; kamuoyunda ne bombaların patladığını, ne çatapatlar çatladığını ve ne çekirdekler çitlendiğini iyi bilirsiniz… Ayrıca üj-beş seçim sandıkçısından korkmadığımı da iyi bilirsiniz.

Hem bu seçim sandıklarında bir gericilik mesajı yok mu? Ki şimdik ben ilericiyim, yanlış anlamayın. Ananem de ilericiydi benim. Bir baktı mı 500 metre ötedeki tabelayı şıp diye okurdu. O derece yani. Benim ingilizcem de vardır. Üniversiteyi de bitirdim. Herkes bir "şükür" çekti, çok şükür.

Kendini ülke sorunlarına, okumaya ve yalayıp yutmaya adamış biri olarak, bu seçim sandıklarında bir iş olduğunu hemen anladım. Ananem de çok iyi anlardı. Ama karpuzdan… Olsun, şimdik hakkını yememek lazım, anlardı işte.

Ama yanlış anlamayın ben de insanım. Önce insanım sonra gazeteci, sonra da medyumum. Uzun yıllar Fransa'da Giyotin olarak da çalıştım. İngilizcem bizim Barrack Hüssein Obama'dan daha iyi, gibidir... Kurstaki hocam öyle dedi. Yorumculuğum süperdir. Hava basmam, poz yapmam. Tek tek seker bade süzerim. İngilizce söylemek gerekirse, tam bir "user"ım vesselam.

Bu seçim sandıklarında dönen peşkeşleri, ihalesindeki rantı yazmakla bitiremem. Ama bunlar hesap verecek. Kovulduk ama olsun… Vermezlerse AKP'ye üye olur, hakkımı alır, hesabı keserim. Fişimi, faturamı da alırım. Oynanan oyunlarla beni durduramazlar. Ben güzel harman dalı da oynarım sevgili okuyucularım. Gerekirse erkek adam gibi kıvırırım. Canımı dişime, kalemimi şişime takarım…

Hoşça kalın lan sevgili okuyucularım.

GÂVUR İCATLARI ANTOLOJİSİ

Bülent Akyürek

ÇEKİRDEK AİLE :

Batının bütün dünyaya empoze ettiği çekirdek aile, geleneksel geniş aileleri yıkmakta büyük görevler üstlendi. Çünkü parçala-yönet stratejisiyle cemaatleri, toplum ve devletleri küçülterek zayıflatırlar. Geleneksel büyük aileleri parçalamaktaki gayretleri boşa çıkmadı ve tam da istedikleri küçük aileleri yarattılar.

Çekirdek aile, çitlenmesi en kolay aile türüdür. Doğunun geniş ailelerinde dede, nine, hala, teyze, ablalar ve abiler, anne ve babayla birlikte olurdu. Böylece modern zamanlarda kuşak çatışması dediğimiz batı fesadına yakalanmamış oluyorduk. Büyükten en küçüğe üç kuşağın beraberce fikir, kültür alış verişiyle değerler unutulmuyor, kökler kurutulmuyordu.

Batılılaşma buradan başladı. Yemek saatlerinde sininin etrafında birlikte olan aileler dertlerini anlatır çözümler arardı. Yemek saatlerinin bireyleşmesi modernizm kaynaklıdır. Babanın iş saati, çocuğun okulu, abinin dershanesiyle çakışmıyor.

Buluşmalar kesişmedikçe de ilişkiler teğet geçerek zayıflıyor. Artık kimsenin sürtüşmeye bile vakti yok. Sürtüşmek için yan yana gelmek gerektiği için kavgayı arar olduk. Oysa kavgalar en samimi iletişim biçimidir. Onu da yitirdik, hadi hayırlısı…

Müsadenizle yeni bir çekirdek aile tanımı yaparak konuyu kapatmak istiyorum: *"Çekirdek aile kadın, erkek ve köpekten oluşan modern ailedir."*

GİNES REKORLAR KİTABI:

Gines rekorlar kitabı da beli öpülesi bir gavur icadıdır. Gines, kibrin partisidir. İnsanlar orada birbirlerini santim santim geçmek uğruna maymunlaşıyorlar. Nitelikten yoksun saçma rekor denemeleriyle tarihe kalmak için yarışıyorlar.

Zaten en basit batılı bile dünyada bir iz bırakmadan gebermek istemez. Bu yüzden onlar da şarkılarının, şiirlerinin altına imza koymayan bizim ozanlardan yetişmez. İmzaları her zaman eserlerinden büyüktür. Batının kibir küpü insanları övünecek bir şey bulamadıkları zaman sidiklerindeki üre miktarıyla yarışmaktan kaçınmayacaklardır, bunu bilesiz. Sanırım öbür dünya inancı olmayınca insanoğlu bu dünyada iz bırakmak uğruna aklına gelen her saçma şeye ömür tüketmeye devam edecek!

FOTOĞRAF

Dünyada yaşadığınız her anın yok olacağına, bir daha o anla karşılaşmayacağınıza, o anın hesabını vermeyeceğinize inandığınız zaman içinize öldükten sonra yok olmak korkusu düşer. Ahirete inananların böyle bir sorunu yoktur, hatta tövbeler

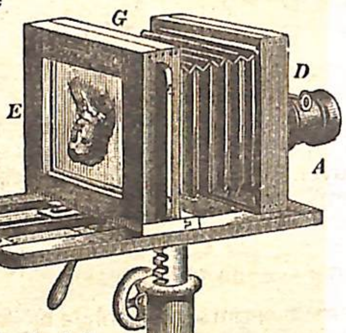

edilerek bazı sahnelerin günah defterinden silinmesi için çaba gösterilir. Gâvur icatlarından olan fotoğraf makinesi icat edilirken Allah tarafından yaratılan her şeyin Levh-i Mahfuz'da biriktirildiğine, bir hesap gününün olduğuna inansalardı bu icada gerek kalmazdı sanırım?

HAMZA

Temel üç güdü: açlık, susuzluk, cinsellik. Hiç olmazsa karnımızı doyuralım. Derhal bir simit sarayı bulmam gerekiyor.

Dershaneden çıktım. Şemsiyeye gerek yok. Yağmur çok hafif. "Bu yağmur, bu yağmur, bu kıldan ince..." Seni aptal! Bırak şu edebiyat aşkını! Bak ne sordular denemede? İncirin en çok yetiştirildiği yerleri sordular. Noldu? Yapamadın. Dün gece adam gibi oturup coğrafya çalışsaydın bugün bu soruyu yapardın. Sen ne yaptın? 'Narla İncire Gazel' okudun. Hariçten gazel. Al sana edebiyat.

Yürüdüm. Şöyle eli yüzü düzgün bir yer bulalım. Peki sana bir soru: 'güdü' deyince benim aklıma niye meleyen koyunlar geliyor. Sus oğlum Hamza, Allah aşkına sus.

Dar sokaklardan geniş ve kalabalık meydanlara çıktım. Yüzlerce kadın, yüzlerce erkek... Genç, ihtiyar... Sorsam. Acaba herkes nereye gidiyor? Nerden biliyorlar nasıl yaşanacağını... Kimse şaşırmıyor. Tek şaşkın benim anlaşılan. Kimse günün bir saatinde, birdenbire, ne yapması gerektiğini unutuvermiyor. Kimse de şöyle usulca yanıma sokulup, şimdi ne yapacağım, demiyor. Oysa ben... Öyle isterdim ki birine bu soruyu sorabilmeyi: şimdi ne yapacağım abi, ha?

Saçmalama. Geç şuraya. "Simit's." Vay be. Memleketin simidi bile Amerikanvari oldu. Hay canına yandığımın... Geçip sakin bir köşeye oturdum. Ne alırsınız? Bir simit bir çay lütfen. Hemen geliyor. Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar. Yeryüzünde sizin kadar yalnızım. Tamam oğlum Hamza, kes, romantizmin hiç sırası değil.

Evet, önce durum tespiti yapalım: Deneme sınavım kötü geçti. Ben, masum Anadolu'nun saf çocuğu Hamza, dört yıldır üniversite sınavını kazanamıyorum ve sizi temin ederim bu, aptal olduğum anlamına gelmiyor. Çarkına tükürdüğümün sistemi... Öhhö öhhö! Pardon. Nezaketimizden taviz vermeyelim. Her şeye rağmen asaletimizi muhafaza edelim. Muhtaç olduğun kudret nerdedir biliyorsun. Biliyorum tabi. A grubu RH pozitif. Halis Türk kanı. Ah baba ah! Yaktın beni. Adımı Hamza koyduğun yetmezmiş gibi, bir de tuttun İmam Hatip'e yolladın. Hayatım kaydı. Neymiş efendim? Dinine vatanına bağlı...

Garson masama yaklaştı. Çayınız. Afiyet olsun. Bu da simit. İki şeker. "Karıştır çayını zaman erisin..." Self servis diye bir saçmalık var. Allahtan burası öyle bir yer değilmiş. Kendi çayımı kendim aldıktan sonra, ne anladım ben o işten...

Pencereden dışarı baktım. Bir kargaşa var gibiydi. Biraz dikkat ettim. Evet, meydanda bir kalabalık birikiyor. Dükkân sahibi de telaşlandı. "Hemen kapat, hemen kapat!" diye bağırdı garsonlara. Aceleyle kapıları pencereleri kapattılar. Demirleri de indirdiler. Hayda. Noluyor ulan. Kalkıp baktım: meydana bin kişi doluştu bir anda. Ellerinde pankartlar, dövizler; ağızlarında sloganlar, tehditler... "Allah belasını versin bunların!" diye bağırdı patron. "Vatan hainleri! Sallandıracaksın bunları!" Patron belli ki vatandan ziyade dükkân için endişeleniyordu ama olsun. Bu tip durumlarda dükkân denmez. Ayıptır. Vatan denir.

İçerde benden başka iki müşteri daha vardı. Garsonlar, bu iki müşteri ve patron, dükkânın ön kısmından, meydandaki manzarayı izlemeye koyuldular. Bir yandan da konuyla ilgili dâhiyane yorumlar yapıyorlardı. Demek burada böyle durduklarına aldanmamak lazımdı. Dışardan bakılınca garson, müşteri ya da patron sanılabilecek bu insanlar, siyaset felsefesi ve sosyal psikoloji sahasında uzman kişilerdi. Vay be. Nerden bilelim. Bir garsonun siyaset felsefecisi olarak portresi. Hah. Huyum kurusun: hemen canım sıkılır. Yine sıkıldım işte. Pek ilgimi çekmedi olay. Masama döndüm. Ulan çay da soğumuş. Şimdi kızdım işte. Harbiden vatan haini bunlar yahu: çayımı soğuttu şerefsizler! Pardon bakar mısınız! Bir çay daha alsam? Ohooo... Garsonlar pür dikkat gösteriyi izliyor. Kendi çayımı kendim aldıktan sonra... Ne anladım ben bu işten.

Patron benim ilgisizliğime şaşırmış olmalı ki, birazdan, masama doğru ilerledi. "PKK." dedi. "Ne istiyorlar bilmem!" Omuz silktim. Garsonlardan biri bağırdı: "Çevik kuvvet geldi abi!" Patron baktı bende iş yok; üstelik çevik kuvvet de gelmiş, ön tarafa gitti, tekrar meydanı izlemeye koyuldu.

Aptal herifler. Anca birbirinizi yiyin. Nereye kadar gidecek bakalım bu kör dövüşü. İslam kardeşliğini tesis etmeden zor bitirirsiniz bu kavgayı. Bu milleti birbirine bağlayan ana unsur İslam'dır. Ulan üç satırlık tarih bilginiz de mi yok? Yuh. Ya gafilsiniz ya hain... Tarih bilgisi... Tarihçi de taktı bana kafayı. Geçen gün kantinde soru çözüyordum. Baktım elinde kahvesi, masama oturuverdi. "Eee Hamza?" dedi, "Hangi cemaattensin sen?" Dershane hocası olduğu için seçenekleri de sundu tabi: "A) Fethullahçı. B) İrancı. C) Süleymancı. D) Erbakancı." Edirne hocam. Efendim? Hiçbiri. Ya da hepsi. Nasıl arzu ederseniz... Aslında dindar bir herif; ama çapsız. Hah. Hiç olur mu? Dindar çapsız olur mu? Ben müftüye danıştım. Yiğit yarsız olur mu? Böyle bir türkü vardı değil mi. Oy farfara farfara. Ne bu samimiyet hocam? Aklı sıra beni çözecek. Soru muyum ulan ben.

Gerçi o da haklı. Namaz kılıyorsanız bir cemaatiniz olmalı öyle değil mi? Mantık bu... Hocam inanın hiç vaktim yok, deyip kalktım. Münasebetsiz. "Sıratımüstakim-sebilürreşad-büyükdoğu-diriliş-mavera-edebiyat" cemaatindenim ben. O da nesi? Cemaat işte. Hiç duymamışım. Duymazsın tabi, yeni kuruldu. Allah Allah. Ne zaman kuruldu? On dakika önce. Ben kurdum. Baktım olacak gibi değil. Bir cemaat de ben kurayım dedim ve bunu kurdum. Fakat isim konusunda tereddütlerim var. Biraz uzun gibi. Baş harfleri alsak: SM-SR-BD-D-M-E. Ulan bu da illegal örgüt adı gibi oldu. Kesin tutuklanırım. İlk eylemimi yapmadan da tutuklanmak istemem doğrusu. Adın ne? Hamza. Hangi örgüttensin? SM-SR-BD-D-M-E. Ne tür eylemler planlıyordunuz? Hikâye, şiir falan yazacaktım. Ne şiiri lan? Valla daha çok, aşk şiiri. Dalga mı geçiyon lan sen bizle? Yok abi estağfirullah; ben sevgi dolu bir insan olduğumdan, aşk şiirleri yazmayı düşünüyorum. Samet, ne diyor bu? Meczup galiba, komiserim. İsterseniz sağlık kontrolü için havale edelim. Hah ha. Sonra mahkemede ne derim? Hâkim sorar: Aklından zorun mu var senin oğlum? Sayın hâkim bey, durumu şöyle izah edeyim efendim:

Aklımdan zorum falan yok. Bir ülkenin kurtuluşunun, dile ve edebiyata bağlı olduğuna inananlardanım. Bu yüzden böyle bir cemaat kurdum. Üstatların anısına yani... Fakat ismi biraz karışık olduğu için, memur arkadaşlar silahlı örgüt zannettiler. Mesele bundan ibarettir. Yüce mahkemeden salıverilmemi talep ediyorum. Yaz kızım. Yapılan tahkikat neticesinde, sanığın, sanıldığı gibi bir adam olmadığı anlaşılmıştır.

Vay be. Coştun yine deli gönül. Sular gibi çağlar mısın. Çağlarım tabi. Hah. Necip Fazıl, Rapor'da diyor ki, "Bu İmam Hatipleri, saçma sapan bir öğretim verip şeriatı tahrif etmek için kurmuş olmasınlar, diye şüphelendik. Olur ya! Tipik Yahudi oyunu. Fakat olmadı. Kuru akılcı, ezberci, standart tipler hariç, bu ocaklardan nur fışkırdı." Bakın ben fışkırdım bir kere. Enginlere sığmam taşarım. Bendimi çiğner aşarım ulan. Hangi çılgın beni modernize edecekmiş şaşarım. Gericiyim işte. Ortamları gererim. Yurdumu milletimi de özümden çok severim! Varlığım da Türk varlığına armağan olsun üstelik! İyi dersler arkadaşlar! Saaaağ ol! Hah ha. Onlar 'aynı şartlar altında, aynı sebepler, aynı sonuçları doğurur' zannettiler. Yanıldılar! İnsanın olduğu yerde, determinizm nanay arkadaşlar. Hesabınız tutmadı. Benim gibi gericiler sardı her yanı. Bir de edebiyat bölümünü kazanayım, göstereceğim hepinize.

Taktın edebiyata!

Takarım tabi. Kurtuluşumuz dil ve edebiyat yoluyla olacak. Nuri abi* diyor ki: "Her yazı: bir temel kazı: yaklaşmak için varoluşun giz alanlarına." Sezai abi* diyor ki: "Kelime en güçlü silahtır / Tutar şehri ve insanı..." İsmet abi diyor ki: "Vaktini Türkçenin gözetimine ve bakımına hasretmeyenler Türklere hitaben bir şeyler söylüyorsa, onların niyetleri keşfe değerdir." Ne diyor bu adamlar? Anlayan beri gelsin. Gidenler geri gelsin. Cüceler iri gelsin. Yürekli biri gelsin. Ölüler diri gelsin. Kelamın piri gelsin. İmanın nuru gelsin. Islanan kuru gelsin. Yapraklar sarı gelsin. Bahçemin narı gelsin. Gönlümün yâri gelsin. Ne oluyor oğlum Hamza. Sayıklıyorum tabiî ki. Sıyırıyorum yavaş yavaş. Sordum sarı çiçeğe: Annen baban nerde yavrum senin? Çiçek eydür: Ben tanımadığım amcalarla konuşmam derviş baba. Kusura bakma, kimseye güven olmuyor.

Kalkıp baktım. Meydandaki gürültü azalmıştı. Patron, dükkânı (vatanı) güvende hissetmiş olacak ki, sakinleşti, gülmeye başladı. Kapıları da açtırdı. Hesabı ödeyip çıktım. Polis göstericileri dağıtmıştı. Her şey normal görünüyordu. Normal? Bu da başka bir tartışma konusu... Normal nedir? Oğlum Hamza, yorma kendini, hadi evine git, dinlen.

Durağa doğru yürüdüm. Vay be. Ne güzel kızlar var. Karnımı doyurdum. Susuzluğumu giderdim. Fakat... Temel üç güdü? Biri yine eksik. Tövbe estağfirullah. Sapık mısın oğlum sen? Sapık değilim. Bekâr bir erkeğim ulan ben.

Ah baba ahh... Adımı Hamza koydun, kotlu-makyajlı-modern 'vahşi'ler ciğerimi deşiyor. Sedd-i zerayi? O ne demek? Merak eden sözlüğe bakar.

*Nuri Pakdil

*Sezai Karakoç

ÖMER FARUK DÖNMEZ

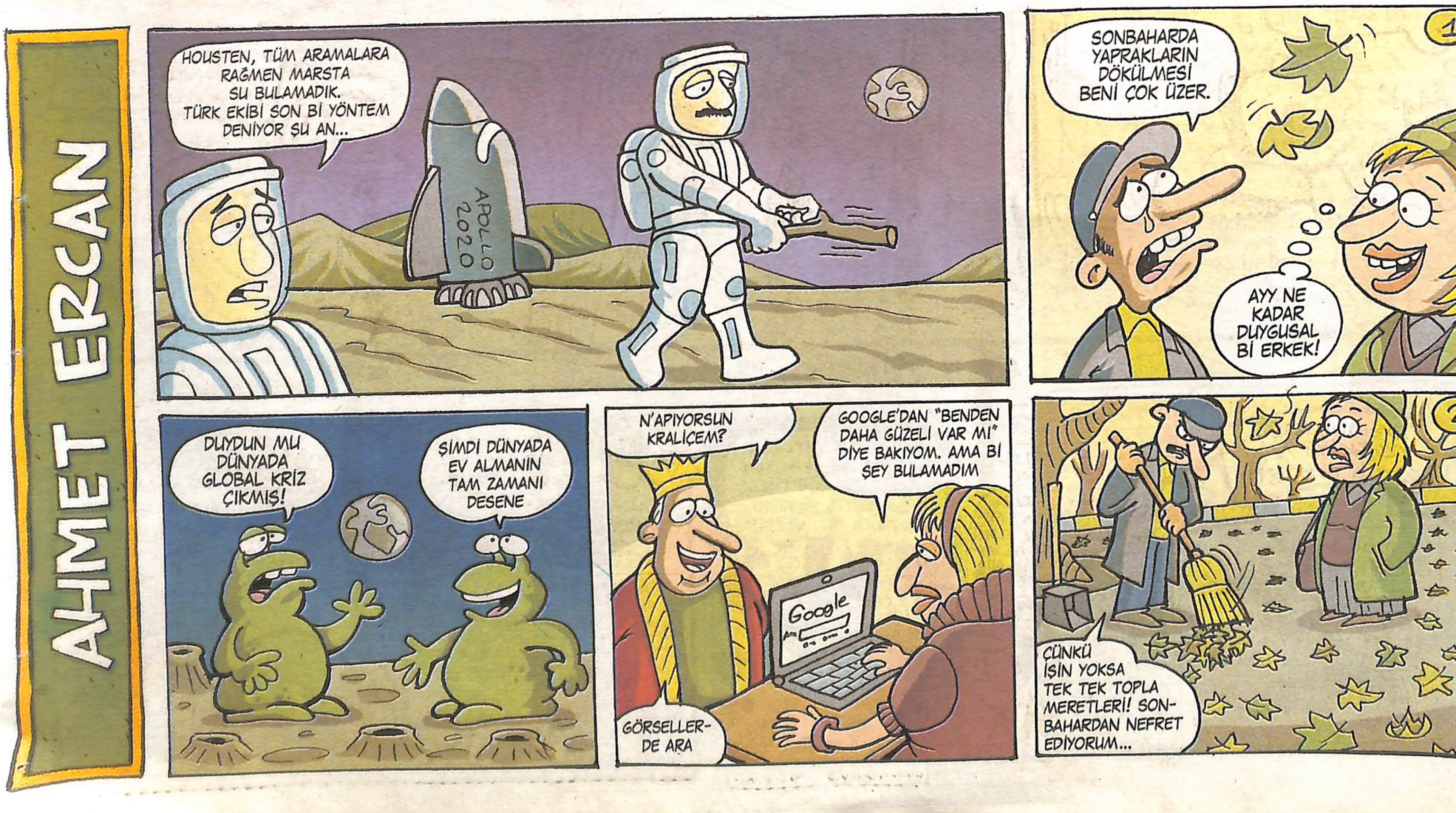

ABARTMA TOZU

ERDAL TÜRKMEN www.erdalturkmen.com

eturkmen@cafcafdergisi.net

ZAVALLI NİYAZİBEY'İN SÜPER MACERALARI

KAMYON, KOLA VE SONRADAN ORTAYA ÇIKAN HAKKINDA...

BİR KULAK VE BURUN VE BOĞAZ DOKTORUNA GİTTİM. KULAĞIMLA İLGİLİ BİR PROBLEMDEN ÖTÜRÜ VE GİTMİŞKEN BURNUMU DA GÖSTERDİM. BURUN DELİKLERİMDEN BİRİNİN BURUN KEMİĞİNDEKİ BİR EĞRİLME NEDENİYLE NEREDEYSE TAMAMEN KAPALI OLDUĞUNU SÖYLEDİ BANA DOKTOR. MUHTEMELEN DEDİ, BURNUNUZA BİR DARBE ALMIŞSINIZ VE SONUÇ BU OLMUŞ, DEDİ.

O BUNU SÖYLEYİNCE YILLAR ÖNCE YAŞADIĞIM BİR OLAY GELDİ HEMEN GÖZLERİMİN ÖNÜNE.

ON ONBEŞ YIL ÖNCE FALANDI.
EVDEN ÇIKMIŞ, SİNEMAYA DOĞRU GİDİYORDUM. YANIMA YOLDA SIKILIRSAM OKURUM DİYE Bİ VARLIK DERGİSİ ALMIŞTIM. OTOBÜSE DOĞRU YÜRÜRKEN SAYFALARINI KARIŞTIRIYORDUM DERGİNİN.

DERKEN BİR KAMYON ÇARPTI.

BEN, GÖZLÜĞÜM VE DERGİM YOLA SAÇILDIK. KAMYON DURDU. İNSANLAR BENİ YERDEN KALDIRDI. GÖZLÜĞÜM, DEDİM. VARLIK, DEDİM.
KAMYONCU, ALLAAM, BEN NAPTIM FALAN DİYE ÜNLÜYORDU, YARDIMIMA KOŞAN İNSANLAR TELAŞLA KAMYONA BİNDİRDİLER BENİ. ŞOFÖR GAZA BASTI, "ABİ HASTANE HEMEN ŞURADA,"

DEDİ, "NE HASTANESİ YAV," DEDİM. DUR ŞURDAN BİR KOLA ALALIM DEDİM.

ULAN NEDEN KOLA NE KOLASI LAN?

SONRA EVİ TARİF ETTİM. ABİ DEDİ HASTANEYE GİDELİM DEDİ ŞOFÖR, NOLUR NOLMAZ, DEDİ.
YOK DEDİM EVE GÖTÜR BENİ, DEDİM.

ZİRA HASTANEYE GİDECEK GİBİ HİSSETMİYORDUM KENDİMİ. SANIRIM KAMYON SADECE BURNUMA ÇARPMIŞTI. ZİRA BİR TEK BURNUM SIZLIYORDU VE BAŞKA Bİ ŞEYİM SIZLAMIYORDU, TAMAM MI?

BİR HAFTA ŞAŞI ŞAŞI BAKTIM DÜNYAYA, GÖZLERİMİN ÖNÜNDE PARILTILAR FALAN UÇUŞUYORDU.

NERDEN NEREYE BAK...

HIRSIZ...

GEÇİĞİMİZ GÜNLERDE OTOBÜS TERMİNALİNDEYDİM. DERKEN, TERMİNALDEN DÖNERKEN, ORADA DOLMUŞLARIN KALKTIĞI BİR YER VARDI, ORAYA DOĞRU GİDERKEN, ANİDEN, BİR ADAM KARANLIKLAR İÇİNDEN BANA DOĞRU BİR ADIM ATTI.

HAL VE HAREKETLERİNDEN BU ŞAHSIN YETERİNCE TEKİN OLMAYAN BİR ŞAHIS OLDUĞU HİSSİNE KAPILDIM. ŞAHIS, "ON MEGA PİKSEL KAMERA VAR ALIR MISIN" DEDİ ANİDEN VE O VAKİT BEN HİÇ DÜŞÜNMEDEN, ZİRA O ESNADA DÜŞÜNECEK ÇOK DAHA HAYATİ BİR TAKIM ŞEYLERİM VARDI, "YOK SAOL, ALMIYIM," DİYE KARŞILIK VERDİM ONA VE FAKAT O BU SEFER, HAFİF YANA ÇEKİLİP VE O SIRADA KOLTUĞUNUN ALTINA SAKLADIĞI ŞEYİ, SANIRIM ON MEGAPİKSELLİK KAMERAYI, OMUZUNU YUKARI DOĞRU KALDIRMAK MARİFETİYLE İŞARET ETTİ VE "UYGUN Bİ FİYATA VERECEEDİM," DEDİ. ÜRKÜTEN Bİ HAVASI VARDI FAKAT AYNI ZAMANDA SANKİ YARDIM RİCA EDİYOR GİBİYDİ DE. "İHTİYACIM YOK," DİYE ISRAR ETTİM, "ZATEN İHTİYACIM OLSA DA PARAM YOK," DEDİM. "TAMAM," DEDİ O VAKİT VE YENİDEN GELDİĞİ KARANLIĞA DOĞRU, BİR ADIM GERİYE DOĞRU SEKEREK ÇEKİLDİ.

KESTANE PÜRÇÜKLERİ VE ERKEKLİK SORUNSALI

FIRINA KESTANE ATTIM. SONRA NAR GİBİ KIZARDI O KESTANELER VE AFİYETLE YEMEYE KOYULDUM. AŞK YAKAR VARDI TELEVİZYONDA. BİR YANDAN YEDİM ÖTE YANDAN İZLEDİM. SONRA KESTANELER BİTİNCE, SU İÇMEK ÜZERE MUTFAĞA DOĞRU ŞAHLANDIM, DERKEN, YERDE, HALININ ÜZERİNDE BİR TAKIM KESTANE KABUKLARI, PÜRÇÜKLERİ FALAN GÖRDÜM. HEMEN DİZ ÇÖKÜP TEKER TEKER TOPLAMAYA BAŞLADIM ONLARI. (ONLAR Kİ SUDA BALIK TOPRAKTA KARINCA KADAR ÇOKTULAR.) O SIRADA AŞK YAKAR'DA ÖZCAN DENİZ YANİ MUSTAFA, ZENGİN KIZA ASILAN ZENGİN BİR ADAMI Bİ GÜZEL PATAKLAMAKLA MEŞGULDÜ VE ZENGİN KIZ, "BENİM KENDİMİ KORUYAMAYACAĞIMI MI SANIYOSUN, BENİ BU İNSANLARIN YANINDA UTANDIRMAYA NE HAKKIN VAR?!" DİYORDU VE İŞTE BEN TAM O ESNADA, ÇÖMELMİŞ HALININ ÜZERİNDEN KESTANA PÜRÇÜKLERİNİ (DENİLECEK Kİ KESTANE PÜRÇÜĞÜ DE NE)

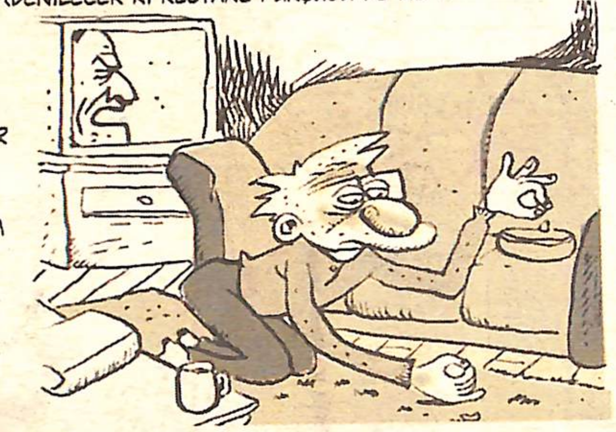

TOPLAMAYA ÇALIŞIYORDUM, VE MUSTAFA TAM O ESNADA BU ZENGİN KADINA ŞÖYLE DİYORDU "BİRLİKTE DOLAŞTIĞIM BİR KADINA ARSIZCA YILIŞAN BİR ERKEK, HAKETTİĞİ KARŞILIĞI BULUR BENDEN GÜZELİM, KUSURA BAKMA."

İYİCE BAKTIM KALMIŞ MI KESTANE MESTANE DİYE.

KANEPENİN ÜZERİNDEKİ YASTIĞI DÜZELTTİM.

PÜRÇÜKLERİ ÇÖP TENEKESİNE SİLKELEDİM, DOLAPTAN SUYU ALIP GULP GULP DİKLEDİM...

İKTİDAR...

ÖĞRENCİ TUVALETİNDEN TÜM KORİDORA (Kİ O KORİDOR BENDEN SORULMAKTAYDI, NÖBETÇİYDİM ORADA) YAYILAN SİGARA DUMANI NEDEN SONRA AĞRIMA GİTMEYE BAŞLADI.
İÇERİYE DALDIM.
İÇERİDE, MUSLUKLARIN BAŞINDA ÜÇ ÖĞRENCİ VARDI VE BENİ GÖRÜNCE ANLAMLI ANLAMLI SIRITTILAR.
MERHABA HOCAM DEDİLER.
MERHABA DEDİM. NELER OLUYOR BURADA DEDİM.
GİTTİ ONLAR.
DERKEN BÖLMELERDEN BİRİNİN KAPISI AÇILDI VE İÇERİDEN GÖZLÜKLÜ BİR ÖĞRENCİ ÇIKTI.
GEL YAVRUCUUM, DEDİM.
GELDİ.
PÖH YAP BAKIIM, DEDİM.
ÇENESİNİ SAĞA DOĞRU KALDIRIP PÖH YAPTI.
ÇOCUUM BANA DOĞRU PÖH YAP LÜTFEN, DEDİM VE BANA DOĞRU HAFİF BİR PÖF YAPTI. KOKUYU ALDIM. SİGARA MI İÇTİN SEN, DEDİM. ÜÇ PARMAAMI BİRLEŞTİRİP KALBİNİ ÜSTÜNE HAFİFCE DOKUNDUM.
YO HOCAM, VALLA İÇMEDİM, DEDİ.
İYİ DE ÇOCUUM O ZAMAN KALBİN NEDEN BÖYLE ATIYOR, DEDİM.
HOCAM ÇOK ÖZÜR DİLERİM, DEDİ.
AMA BÖYLE OLMAZ, BURADA SİGARA İÇMEMEMEN GEREKİYORDU, DEDİM, GEL BAKALIM BENİMLE, DEDİM, KOLUNDAN TUTTUM VE BİRLİKTE DIŞARI ÇIKTIK.
HOCAM LÜTFEN, DEDİ, BEN İDAREYE GÖTÜRME, DEDİ.
DELİKANLININ BİR PANİK ATAĞA DOĞRU YÖNELDİĞİNİ GÖRDÜM.
BU KADARI YETERDİ.
BAK, Bİ DAHA OLMASIN, DEDİM.
HAYATTA OLMAZ HOCAM, DEDİ.
İYİ GİT O ZAMAN, DEDİM. KOŞARAK GİTTİ.

BU OLAY VESİLESİYLE BÖYLECE
-İKTİDAR DUYGUSUNUN BAŞTAN ÇIKARAN BİR ÇEKİMİ VE AFFETMENİN İKTİDAR OYUNUNUN İKİYÜZLÜ BİR ÇEŞİDİ OLDUĞUNU TECRÜBE ETMİŞ OLDUM.

DEPREMZEDE DAYAĞI

DEPREM HABERİNİ ALDIKTAN SONRA ARKADAŞLARLA ÖRGÜTLENMİŞ VE HEMEN DEPREM BÖLGESİNE (SAKARYA'YA) GİTMİŞTİK. TABİİ KORKUNÇTU HER ŞEY. ELİMİZDEN GELDİĞİNCE DEPREMZEDELERE YARDIMCI OLMAYA ÇALIŞIYORDUK.
SAKARYA'DA İLAHİYAT FAKÜLTESİ'NDE ÜSLENMİŞTİK BİZ. YURDUN DÖRT BİR TARAFINDAN TOPLADIĞIMIZ GIDA VE GİYECEK MALZEMELERİNİ TASNİF ETMEYE ÇALIŞIYOR, DAĞITIM EKİPLERİMİZLE, KRİZ MASASI TARAFINDAN BİZE VERİLEN BÖLGEYE DAĞITIYORDUK.
OLAĞANÜSTÜ GÜNLERDİ.
İNSANLAR YAŞADIKLARI TRAVMAYA BAĞLI OLARAK DAĞITILAN MALZEMELERİ, TRAJİK BİR AYAKTA KALMA İÇGÜDÜSÜ VE HASTALIKLI BİR SAPLANTIYLA EVLERİNE DEPOLAMA DERDİNE DÜŞMÜŞTÜ.
BİZİM ORAYA HER GÜN ONLARCA İNSAN GELİR VE BİR ŞEYLER İSTERDİ. BU TÜR TALEPLER, DAĞITIMI DİSİPLİNLİ BİR ŞEKİLDE GERÇEKLEŞTİRMEMİZİ İMKANSIZLAŞTIRMAYA BAŞLAYINCA ŞÖYLE BİR ÇÖZÜM ÖNERDİM BEN BİZİM EKİBE BEN KÖTÜ ADAM OLAYIM DEDİM, MADEM HAYIR DEMEK İÇİMİZİ BURKUYOR, EN AZINDAN İÇİMİZDEN SADECE BİRİ HAYIR DESİN DE BARİ DİĞERLERİMİZ RAHAT ETSİN BİRAZ, DEDİM.
BÖYLECE, DEPOYA GELİP Bİ ŞEYLER İSTEYEN İNSANLARI ARKADAŞLAR BANA GÖNDERMEYE BAŞLADI. BEN DE SON DERECE KATI BİR ŞEKİLDE HER TALEBE HAYIR DİYORDUM.
Bİ GÜN BİR ADAM GELDİ. ÖĞRETMENMİŞ BU ARKADAŞ. ZEYTİN YAĞI İSTEDİ. KUSURA BAKMAYIN DEDİM BEN DE, TEK TEK MALZEME VEREMİYORUZ, DEDİM. VE BEN BUNU DER DEMEZ DEPREMZEDE, HALA UNUTAMADIĞIM BİR HAYKIRIŞLA BANA SALDIRDI. AYAKLARININ ALTINDA ÇİĞNİYORDU BENİ, "ŞEREFSİZ! Bİ ZEYTİN YAĞI LAN, ÇOK MU ŞEY İSTİYORUZ, BİR ZEYTİN YAĞI!" DİYE BAĞIRIYORDU VE BEN HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLIYORDUM, "ÖZÜR DİLERİM, ÖZÜR DİLERİM," DİYEREK. SONRA ARKADAŞLAR GELDİLER. ÖĞRETMEN ARKADAŞI BENDEN UZAKLAŞTIRDILAR, ONA ZEYTİN YAĞINI VERDİLER VE EVİNDEN GERİ KALAN ŞEYE GÖNDERDİLER.

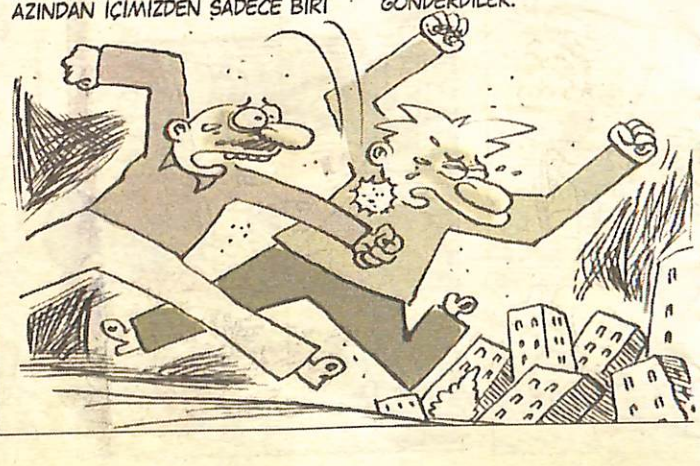

OTOBÜSTE

ŞEHİRLERARASI BİR YOLCULUK İÇİN OTOBÜSE BİNDİM, YOLA ÇIKTIK VE NEDEN SONRA OTOBÜS YOLDA Bİ MÜŞTERİ ALDI VE BU MÜŞTERİ BENİ 10 YTL'YE GÖTÜR DİYE KOLTUĞA OTURDUĞU ANDAN İTİBAREN MUAVİNLE ISRARCI BİR MUHABBETE GİRİŞTİ. O ESNADA BEN SON DERECE DİKKAT GEREKTİREN Bİ MAKALE OKUYODUM LAKİN 5 YTL'SİNİ KURTARMAYA ÇALIŞAN ŞAHSIN YAKARIŞLARI NEDENİYLE BİR TÜRLÜ YAZIYA ODAKLANAMIYORDUM. HIŞIMLA İKİLİYE DOĞRU DÖNDÜM, HIŞMIM KARŞISINDA MUHABBETLERİNİ HEMEN KESTİLER VE SÖYLEYECEKLERİME DİKKAT KESİLDİLER MUAVİNE "HOCAM," DEDİM, "BU ARKADAŞA EĞER YTL'SİNİ İADE EDERSEN BEN DE İADE İSTERİM ONA GÖRE," DEDİM, "BENİM NE EKSİĞİM VAR?" DEDİM, BUNUN ÜZERİNE ŞAHIS, "YOK AABİCİIM," DEDİ, "EKSİK NE KELİME, FAZLAN VAR,"DEDİ VE O VAKİT YERİN DİBİNE GİRDİM VE BİR SÜRE ORADAN ÇIKAMADIM...

HUZUR SOKAĞI

TURGUT YILMAZ

Cımbızcı Cafer

Mehmed Nusret'ten Aziz Nesin'e

Bu memlekette ve eserlerinin neşredildiği bilumum ("bilumum" demedik, dikkat!) memleketlerde Aziz Nesin'in asıl isminin Mehmed Nusret olduğunu kaç kişi bilir? Sayının ehemmiyeti yok aziz kardeşim, lâkin bilmek mühim şeydir. Nitekim bu memlekette 1945 senesine kadar Ekim, Kasım, Aralık ve Ocak ayları da bilinmez idi. Bilinen ne idi? Teşrinievvel, Teşrinisani, Kanunuevvel ve Kanunusani idi. Kaç kişi biliyor bunu? Öff, sayı mühim değil dedikten sonra, aynı suali tekrar etmenin manası var mı? Yok! Kusura bakmayın, e mi? Yani kusuru görmezden gelmeyin, görün ama bakmayın, üzerinde öyle uzun boylu durup maraza çıkarmayın. Hem değmez, hem de başka işiniz mi yok, işinize bakın!

Bendeniz, Aziz Nesin'in asıl isminin Mehmed Nusret olduğunu ansiklopedilerden veya edebiyat kitaplarından değil, yine kendisinin bir kitabından öğrendim. Böyle Gelmiş Böyle Gitmez üst başlığını taşıyan bir dizi kitap yazmaya niyetlenen meşhur mizah yazarımız ("-mız" dediğim için kızma, olur mu?) bu niyetinin galiba yarısını, hatta yarısından azını gerçekleştirebilmiş. Sekiz cilt olacağını düşündüğü "hayat hikâyesi"nin ancak üç cildini yazıp neşredebilmiş. Böyle Gelmiş Böyle Gitmez, Yokuşun Başı, bir de Yokuş Yukarı.

Ben bunlardan ancak ilk ikisini okuyabildim. Üçüncüsünü henüz bulamadım. Elime geçirir geçirmez okuyacağım inşallah. Çocukluktan çıkıp gençliğe adım attığım yıllarda Aziz Nesin'den bir iki roman, bir iki hikâye kitabı okumuş idim. Çerez gibi metinlerdi. Bir çeşit eğlencelik yani. Öteki kitaplarını okuma ihtiyacını duyurmadı bana o kitaplar. Ama bu hayat hikâyesi var ya, birçok yönden önemli ve öğretici bir eser. Bulabilirseniz okuyun. Osmanlıdan Cumhuriyete giden yolda neler olup bittiğini bir de Aziz Nesin'in gözünden gözleyin.

Mehmed Nusret'in gözünden gözleme imkânımız maalesef yok! Çünkü Aziz Nesin, nasıl etmişse etmiş, bir yerlerde bir şekilde Mehmed Nusret'i öldürmüş. Evet evet, düpedüz öldürmüş, bir çeşit cinayet işlemiş. Kanaatimce bu öldürme işini boğmak suretiyle gerçekleştirmiş. Ancak yüzüne yastık bastırarak, yani emek vererek mi boğdu, havasız bir yere hapsedip aç susuz ve havasız bırakarak mı öldürdü, odasına zehirli gaz falan vererek mi canına kıydı bilmiyorum.

Şimdi sizlere arz edeceğim, iki küçük örnek bu kanaatimde zerre kadar mübalâğa bulunmadığını ispat edecektir.

İşte Böyle Gelmiş Böyle Gitmez adlı kitabın 15. sayfasından cımbızladığım bir cümle: "O zaman 'Kulhuvallâhi'yi ezberletmişlerdi." Evet, "Kulhuvallâhi". Dizgi yanlışı falan yok. Bir sonraki cümlede yine aynı şekilde yazmış. Kim yazmış? Aziz Nesin! Mehmed Nusret'in "Kul huvallâhi" demesi mümkün değil. O adım gibi eminim, "Kul hüvallahü" demiştir. Aziz Nesin, öldürdüğü Mehmed Nusret'e aynı haksızlığı 96. sayfada da yapıyor, ona "Elhamdü lillâhi Rabbülâlemin…" dedirtiyor. O böyle der mi? Demez!

Bence bu mesele, "Hâfızası Aziz Nesin'e azizlik etmiş!" diyerek geçiştiremeyeceğimiz kadar mühim bir mesele!

Galiba cımbız yetmeyecek, neşter bulmak lâzım. Neşter nerede, neşter!

Babam, kıza «Namaz duası» nı öğretmemi söylemiş. Ben de ezberletiyorum:

«Bism-illah-ir-rahman-ir-rahim. Elhamdü lillahi Rabbül âlemin. Vesselâtü vesselâmü alâ resulüna Muhammedin ve âlihi ve sahbihi...»

Kız, bir yandan beni mıncıklıyor, bir yandan ellerimi tutup vücudünde dolaştırırken, bir yandan tekrarlıyor:

"... Elhamdü lillâhi Rabbülâlemin..."

Havva'nım Teyze,

— Salıncağı sallar mısın?... derdi.

Sallardım. O da yemek pişirirdi. O zaman «Kulhuvallâhi» yi ezberletmişlerdi. Ninni söylemek hoşuma gitmezdi de, odada kimse olmazsa, bağırarak «Kulhuvallâhi» okuya okuya, salıncağı sallardım. Çocuk uyuyunca Havva'nım Teyze, bana üstüne çökelek sürülmüş bir dilim ekmek verirdi.

bysolti@gmail.com

solti

"BİR FERAHLIK ŞELAALESİ"

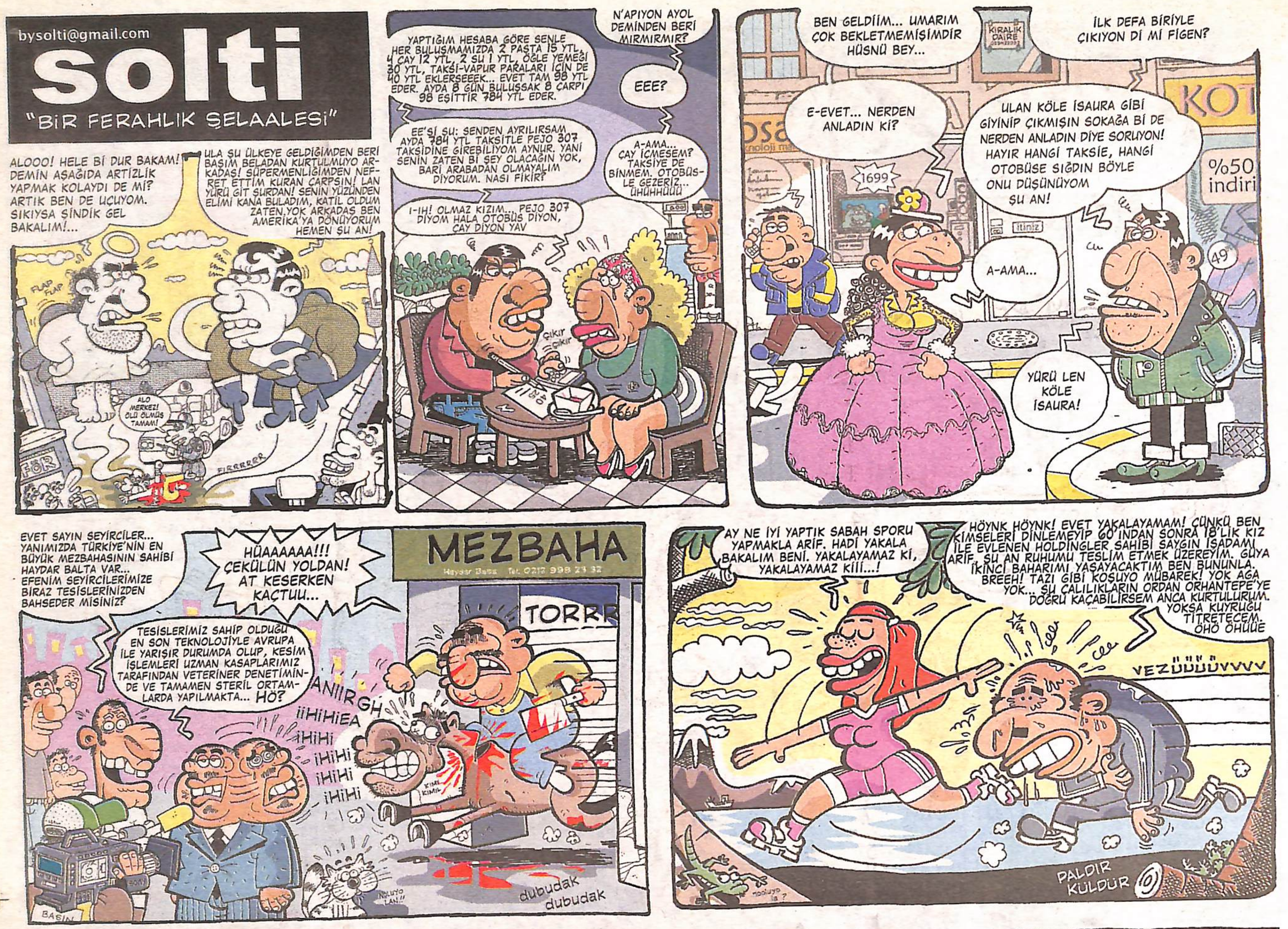

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Tıkla! Namaz melodini seç!

Yok artık şikayet etmiycem. İmama uymuş huşu içinde faturaları nasıl ödüycez, taksitler n'olucak diye düşünürken "dirilim dirililiim" diye telefonu çalan kardeşleri, namaz içreyken enine mi boyuna mı doğramak gerektiği konusunda namazı ifsad edecek gerilimler yaşamıycam. Pes ettim! Kabul. O zaman bari melodi seçme hakkımız olsun. Hepsi birbirine karışmasın, değil mi ya! Aynı anda hem Kurtlar Vadisi'ndeki Memati türküsünü, hem de Çağrı müziğini dinlemek iyi olmuyor. Hadi onlar uyumlu sayılır, Fener'in "Aşkınla coşkunla"sına ne demeli! Tamam Fenerliyiz ama, namazda olmuyor! (Otacı abiniz sözlerini şöyle değiştirdi: "Ben sana oldum Fener mestane/ Gitti Cimbomun yine kestane!").

Bu fakir Kâbe'deki namazların bile binlerce "dürülülü" eşliğinde huşu içinde kendini jiletleyerek kılmış bir âdemdir.

Peki hangi namazı hangi melodiyle kılalım? Hiç olmazsa aynı anda kırk türlü ses duymayalım! Teklifimiz:

Sabah: Çağrı müziği

Öğle: Mihrabım diyerek sana yüz sürdüm!

İkindi: Döndüm kıbleye doğru! (İbo)

Akşam: Allahım Neydi Günahım (İbo)

Yatsı: Memati türküsü (Bu şehir kezzap gülüm..) Karanlıkta iyi gider!

Teheccüd: Allah Cezanı Verecek! (İbo)

Kurban Bayramı: Allah'ına kurban yarim! (Nihat Doğan)

Teravih: Bitmiyor geceleer (Arif Susam)

Ramazan Bayramı: Dilenci (O.Gencebay)

Br ne demekmiş?

Soru: Otacı Bey amca, merhaba ilginç bir kişiliğe benziyorsunuz? Hoş güzel de bu "Br" ne demek anlayamadım? İmza: Rotacı Ahter

El- Yanıt: Evladım benim adımı vesairemi bırak. Maytap geçecek başka birini bulsan (mesela aynada!) ne iyi yapardın? Ya da rehabilitasyon için baytar abine gelebilirsin. (Kendi sopanı kendin getir. Hijyenik olması açısından aynı sopayı başkasında kullanmıyoruz!) Ha, "Br" "Baytar" kelimesinin kısaltmasıdır. Doktorunki "dr", Türkiye'ninki "Tr" oluyor da baytarınki niye "br" olmasın!

Zümrüd-ü kanka nedir?

Çok tüylü alerjik bir kuştur. Anka kuşunun kankasıdır. İsmi de oradan gelir. Masal âleminde yaşarlar. İkisi öttüğünde steryo berberakis etkisi yaparmış. Naima tarihinde çok pis çemkirdikleri yazılıdır. "Zinhar bulaşmaya gelmezdür" şerhi düşülmüştür. Sesinin oto alarmlarında kullanılması tarafımızdan önerilir.

Abidik notlar cafdestesi

* Başörtüsünü delmeyen iğne geliştirilmiş. (Mesele o diil. Laikliği delmeyen başörtüsü geliştirilebilecek mi mevzu o!)

* Baykal çarşafa dolanmış. (O bişi diil, asıl tevbe-i nasuha gelmezse Otacı kardeşi onu Cafcaf'a doluycak haberi yok!)

Çok katlı kabir halleri

Büyükşehirlerde kabirler yoğunluktan artık Rami-Taşlıtarla minibüsü gibi. Arkalar dörtlenip, araya plastik tabure atılıyor! Belediyelerin süper hizmetiyle artık kat kat gerçekleştirilebilen define aynı mekanı bir çok insan ebedi istirahatgahı olarak kullanabiliyor... Mu acaba dedik ve gizli mikrofonumuzu Habibler Mezarlığı'ndaki bir kabre uzattık. Sesler biraz cızırtılı ama bazı diyalogları anca seçebildik!

***

- İyisin hoşsun da, çoh deli yatıyong be yeânim! Depükleye depükleye öldürdün bizi yav!

***

- Abi tamam, görevinizi yapıyosunuz da, vurduunuzun yarısı da bana geliyo yani! Biraz dikkat etseniz diyorum. Kendi yediğimiz sopa neyse de!

***

- Bilader, sen kendi pencerenden kendi cehennemine baksana, ne benim cennet bahçemi kesip duruyon ki!

***

HepbAnayasa

Maval1: "Köylü milletin efendisidir"

Gerçek1: Amaa jakobenler de devletin! (Siz yoksa köylüyü devletin de efendisi mi sanıyordunuz! Çok safmışsınız azizim!) Bilinen qanun-i esasiler bu millet için hep "kânûn-u esasi" olmuştur. (Kânun: Ateş, ocak!) Onu bunu bırakın hakkında bissürü türkü söylenen ve gerçek anayasa olduğu sanrılanan Kırmızı Kitap önemsenir bu memlekette. Bakınız bi takım çakallar bunu indragandi yapıp bi de web sitesine çakmışlar. Eğer abiler bizi yemiyolarsa bunun kırmızısı da matah bi şey değilmiş be cafcafiler! (http://kirmizikitap.blogspot.com)

Hakan Albayrak'tan Cep Mesaj

Ne desem yalan olur. Mısıra gittim bu aralar, gezdim mezdim. Olmert vicdan azabı çekiyomuş, ne iş? Yaşasın halkların kardeşliği! Küçük kızım da ilkokula başlayacak, o kadar oldu mu ya! Neyse bundan iyisi Şam'da kayısı! Halep'te nargile! Saraybosna'da börek! Elimde de Aliya'nın Özgürlüğe Kaçışım'ı! Oh be!

Gönderen: Hakan Albayrak 0532.... Gönderildi: 21 Aralık 2008

Sizden Gelenler

İsimsiz
Atatürk sizi görseydi ne derdi BİLİYOR MUSUNUZ? Alırdı ve o dergiyi yırtardı… siz ne yaptığınızı zannediyorsunuz? Bir türk halkı olarak bu dergiyi kınıyorum, eğer biraz kendinize saygıız varsa bu yorum orada kalır…

Vehbi Terbiyesınırı
Sizin gibi, tarikat evlerindeki kesif ayak kokusundan beyni bulanmış tiplerin rektumlarını yırtsalar da mizah yapamayacaklarını mizah yazarı Cihan Demir çok güzel açıklamış.. Al oku!..

Cihan Demirci
Beyler, dinle mizah birarada gitmez... Rakıyı suyla değil de zemzem suyuyla içmek gibi birşey bu!.. Sahip oldukları dinci ve faşist iktidarın gücüyle herşeye el atan zihniyet hiç olmazsa tek soluk alanımız olan mizahı rahat bıraksın be kardeşim... Yaptığınız şeye başka bir ad bulun...

Hasan Gökhan
Cok yavansiniz. Berbat cizgiler berbat espriler.

İsimsiz
ne biçim bi yayın organısınız ne istiyorsunuz benim laik memleketimden şeyhler dervişler buralara getirmedi mi bu ülkeyi yeter artık usandık sizden. Türk haşkını Türk kadınını Müslümanlığı ve benim tanrımı sizin saçma işlerinizde görmek istemiyoruz ve istemiyorum.
haydi yeni dergi hepinize hayırlı olur inşallah

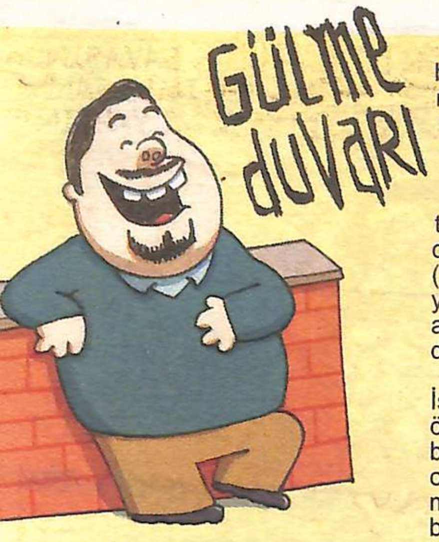

Ne Acaip Şey
Dünyada kendi düşüncelerini yazarak çizerek ekonomik bir şeyler elde eden çok az insan olduğunu düşünüyorum... Pekii tarihte bu nasıl şekillendi...
Yıl milattan önce 4000 küsür... Sümerliler yazıyı bulur... Adamlar kağıdı da bulurlar, lakin çivi yazısıyla yazdıklarından kağıtlar sürekli parçalanır... Vazcayarlar... Dağlara taşlara yazmaya karar verirler... Örneğin ilk dağa yazılan yazının "Her Mezopotamyalı asker doğar" olduğu iddia edilir... Hemi de kireç tozuynan... "Leyn öyleyse sonradan niye askere alıyorsunuz?" der bir kefal... Daha Açıköğretim keşfedilmemiştir... Tecil mecil hak getiredir... Haliyle Hamurabi onu hamur gibi yoğurur... Bu olay karşısında insanlar duyarsız kalmazlar...
O dönenim muhalif medyasından aykırı sesler duyulmaya başlar:
"Sağdıçım, bak ben çok komik bişii yazdım: 'Kralımız çok hödük' "
"Vayy muhalif mizah ha!"
"Bunu Lidyalılara versem bana para verirler mi sence"
"Dış mihraklardan besleniyor diye adını çıkarırlar sadece"
Böylece muhalif mizah, telif, dış mihraklar klişeleri yavaş yavaş yerine oturur ...

Nası Ya
İki bin yıl sonra sonra Platon'un kurduğu Akademi'nin çok zeki ama bir o kadar da haylaz çocuğu Aristo, sık sık okulu asıp sanatla, politikayla eğinemeye başlar... (Oğlunuz çok zeki ama ders çalışmıyor sözünü ilk Platon söylemiştir) Akrabaları, arkadaşları "Oolm önce okulunu bitir, baba parasıyla boş işlerle uğraşıp, sağa sola bulaşma" deseler de Aristo bildiğini okur, etrafındaki öğrencileri örgütlemeye çalışır, Platon'un devlet tanımına aykırı, anarşist laflar eder... Yemekhane duvarlarına sloganlar asan politik kardeşimiz sanat konusundaki kaygılarını 'Poetika' adlı eserinde toplar, lakin okuldan atılmaktan da kendini kurtaramaz... Tiyatroda komediyi aşağılarken, trajedyayı daha bir seviyeli sanat olarak nitelendiren Aristo (biz mizahçılara laf sokmuş yani), af sınavlarıyla geri döndüğü okulunu bitirir ve günümüz fizik terimlerinin büyük bir kısmının isim babası olur... (Ezeli ve ebedi bir tartışmanın temellerini Aristotales ile Platon atmışlardır: Maddede mana arayanlarla, maddenin hallerini araştıranlar arasındaki inanılmaz insanlık tarihi boyunca yaşanan kavganın temellerini...)

Ne Alakası Var Ya!
İki bin yıl sonra biz internet çağı yazarları her yere binlerce kelime yazıyoruz... Kimilerimiz en az bir Rus yazarı kadar uzun; en az Amerikalı yazarlar kadar bilim-kurgusal; en az Mevlana kadar doğru tespitlerde bulunan, (Amet Abi çok sevdiği için de 'Cemil Meriç kadar derin'i ekliyorum) yazılar döktürebiliyoruz... Düşünsenize Dostoyevski 150 yılda tamamını ulaştırabildiği insan sayısına bizin bir saniyede erişebilme ihtimaliniz var... Dostoyevski bunu görebilseydi yaşadığı çağa sağlam küfür sallardı... Bizler mi? Bizler bunun matah bişii olmadığını maalesef biliyoruz... O gün internet sayfamıza giren 3 kişiyle mutlu olabiliyoruz (tesadüfen mi girdi; okudu mu; Allah Kerim)...
Artık hepimiz yazarız ve her yazının tek bir okuyucusu olduğu bir döneme doğru gidiyoruz...
('Anne bak ben ne yazdım'... Anne yarım yamalak dinleyip hiç anlamadan: 'Aferin oğluma, ne güzel de yazmış biricik oğlum benim')

İşte böyle okuyucu... Seni üzen bir öngörüyle bitirdim kelamımı biliyorum... Halbuki bir mizah yazısı okuma niyetiyle başlamıştın! Yarıda mı bıraktın?... Şşş! Hey gitme dur bak komik bişii diicem... (Anne sana söylemiyorum sen sus lütfen... Bak senin yüzünden bi okuyucu daha kaybettim... Lahana dolması da yemiycem işte...)

Ayın Yemeği
Şu Brüksellilere lahana dolması yapıp gönderelim de, Brüksel lahanalarına bakıp bakıp ağlasınlar... (Anne sarımsaklı yoğurttan biraz daha getirsene, bununki az olmuş)
-Mizahçının annesini kullanarak prim yapmaya çalışması-
Ya annenin buzdolabındaki yoğurt, dondurma, yağ kaplarından sarma, lahana dolması, çökelek, börek çıkmasına ne demeli...
Bu yabancılaşmalar psikolojimizde ne derin yaralar açıyordur kim bilir...

Ayın Kelime Esprisi
Geçen kardeşim aradı: Benazırım Butto! dedi kapadı...
-Mizahçının kardeşini kullanarak kelime esprisi yapmaya çalışması-
(yok be vallaa, dedi kapadı)

Gezelim Görelim'de bu ay
İnternette çok gezen mi bilir çok okuyan mı?

Ayın Filmi Arog
Valla Arog'a gittik ve güldük... Küçük bir eleştiri: Dünya sinemasında iyi mizahçıların iki tür film yaptıklarını düşünüyorum... Bol gaglı, daha popüler filmler ile dramı ağır basan komedileri (dromik)... Jim Carrey'in Salak ile Avanak, Maske, Hayvan Dedektifi filmleri bi yana Aydaki Adam, Truman Show, Sil Baştan filmleri bi yana diil mi?... Yani Cem Yılmaz'ın Hokkabaz'ını daha çok sevmiştim diyerek muhabbeti kesmeyi düşünüyorum...

Yılın Filmi Rambo
2008'i geride bırakıyoruz o yüzden Cem Yılmaz'ın üzerinde çok durmayacağım, yılın filmi Rambo konusunda birşeyler yazacağım:
"Dünyada üç tip insan vardır: İsviçre çakısı tutanlar; Rambo bıçağı tutanlar; ikisine karşı kin tutanlar... Üçüne de Türk kasaturasıyla girecen o ayrı mevzu..." Polat Alemdar
Bi kere neden bu Rambo kazmasının askerliği bitmiyor kardeşim... Bu kadar sürede adamın Genelkurmay Başkanı falan olması lazımdı... Ama bunun bir pırpırı bile yok...
Nedir abi bunun derdi... Paso seferberliğe mi çağıyorlar; subay mı dövdü; çavuşu mu tokatladı da askerliği yandı; n'oldu, bu kadar senedir askerlik yapıyor... Bu sorulara cevap bulmak için Amet Abi, kardeşim ve Bona'yla filme gittik... (bakmayın Amet abim yan sayfada böyle anayasa gibi derin mevzularda çizittirdiğine, Rambo'ya falan geldi bizle... Anlayın artık...)
Filmin başında Rambo nehirde armut toplar gibi kobra yakalıyor... Bu da bütün vücudundaki botoksları açıklar nitelikte güzel bir alaycı yaklaşım... Üstelik ilk büyük aksiyon filmi Kobra'ya da gönderme mevcut bence bu sahnede... Sinematografi açısından iyi yani... Ama devamı çok komik... Rambo çuvallar dolusu tuttuğu kobrayı, kobra gösteri sanatlarında kullanan bir adama sattı... Sadece kobra da diil, dev yılanlar falan dolanmış üstüne, hiç istifini bozmadan bambu kafeslerine istifliyor bunları Rambo... Bu sırada içerde bir kobra oynatıcısı iki kobraya meydan okuyarak seyircilerin yüreğini hoplatıyordu... Çok komik... Asıl gösteriyi Rambo yapıyordu millet arkadakini izliyordu... Kobra alıcısı, kobra başına daha az ücret ödeyeceğini söyleyince Rambo kızdı: "emeğe saygı uleyyn", " kobra toplayıcıları olarak sendikalaşcaz" gibin adama sert sert baktı...

Üst üste geçen sekanslarla Rambo'yu demir döverken, teknesinin motorunu yaparken ve köyün çökmüş bilgisayarlarına format atarken gördük... "tek kelime etmemenin" erdemliliğini de üstünden hiç bırakmıyordu... (sanki konuşsa felsefe yapabilecekmiş gibi)

Bir sonraki sahnede Greenpeace-misyonerlerini gördük... Rambo'dan onları nehrin yukarısına götürmelerini istediler... Böylece Rambo ilk repliğini etti: "Brthghthoaaagh!"... Altyazı Rambo'nun "go home" dediğini yazdı... Kardeşim: "Asıl sen go home yanki" dedi... Amet Abi bundan sonra Rambo'nun her "Brrthghthoaaagh!" deyişine çok güldü...

Artık filme kanımız kaynamıştı ve Rambonun her yaptığına her dediğine kahkaha atmaya başladık, taa ki sadece bizim güldüğümüzün farkına varana kadar... Gayet Polat giyimli kardeşlerin ciddi ciddi eski Rambo özlemlerini gidermeye filme geldiğini arada öğrendik... Üzerimize nişanlanmış sert bakışlardan dolayı resmen filmi yarıda terk etmek zorunda kaldık... Amet Abi gene dayak yememize ramak kaldı söylevini yaptı... Ve ben yılın filmini sinemada yarım izlemenin bedbahtlığını yaşadım... Bak aradan kaç ay geçti... Sonunda n'oldu bilmiyorum... Ölmüş müdür... Ölmemiştir...

Geçen Ayki aboneliklere dair güzel bişii:
Asım Hoca: "İlk sayının günahı olmaz, banka hesabına havale yapsın yapmasın tüm abonelerimize ilk sayımızı postalayalım" dedi... Abone adreslerini toparlamaya başladık... Ekip olarak küçük bir ayıklama yaptık aslını sorarsanız:
1- Adres olarak direk tarif edenler olmuş... Reşadiye'de kime sorsan söylerler ya da ne bilim adresi cami üzerinden verenler
"Camii geçince sola döneceksin beş katlı dış cephesi bitmemiş binanın ikinci katı" şeklinde adres yazanlar, Almanya'yı il hanesine geçirenler ...
Bi sürü detay iş çıktı...
2- Yusuf ile soyadından işkillendiklerimizi tek tek ayıkladık... Örneğin: "Tahtalıköy, Yımıkbırın, Süperhacı" gibi gerçek olmadığını düşündüğümüz soyadlı hayali okuyucularımıza göndermedik... (ki inşallah ööledir... hani absürt bir soyadınız varsa nüfus kağıdınızın noterli onayı ile bize gönderirseniz... şaka şaka)

Gelecek ay bu köşede çok ironik espriler var:
Hamlet komedi olarak yazılsaydı şöyle derdi: Komik duruma düşmek mi, komik olmak mı işte mesele bu...

Geçen ay bu köşeye dair bir tespit:
Karikatür insanı 10 kilo daha fazla gösteriyormuş... Amet Abi'nin köşem için çizdiği geçen haftaki vinyetten anladım ben bunu... Ya da köşemde Amet Abi'ye laf geçirdiğim için o da böyle intikam almış... Bu ay daha dikkatli oldum, bakalım ne çizecek...

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

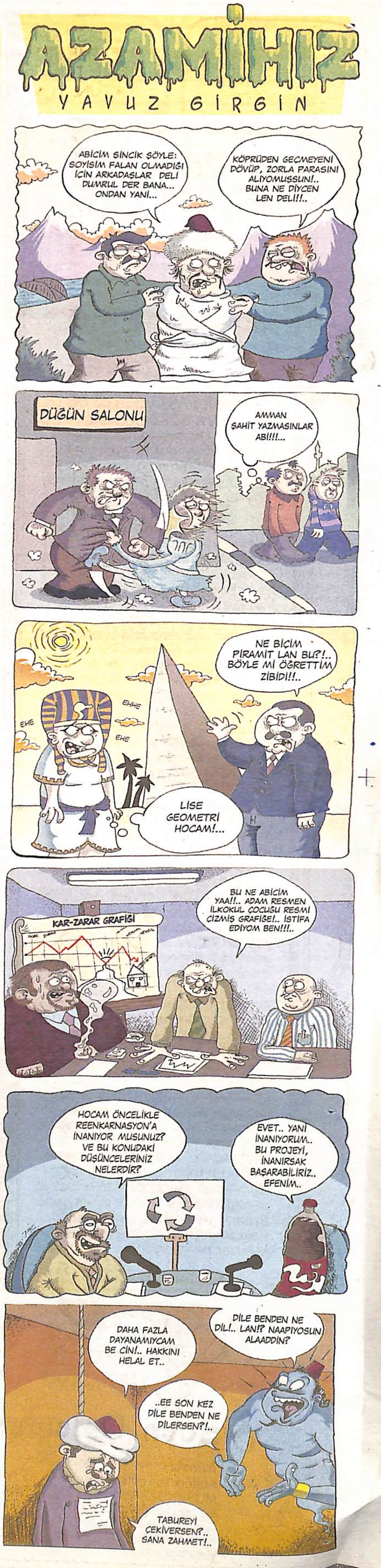

KARTONPİYER

ALTERNATİF HABER BÜLTENİ

Kuzey Kore'de yaşayan bir grup Sosisli Sandövıççi, sandviçlerine yeteri kadar mayonez koymadıklarını itiraf ederek üstlerine ketçap dökerek kendilerini yakmayı denediler. Ancak nedense başarılı olamadılar. Güney Koreliler ise konunun kendilerini zerre kadar ilgilendirmediğini açıklamaya gerek bile görmediler. Birleşmiş Milletler horluyor.
Arjantin'de suların kesilmesi, o sırada George Soroz Aries'te beş yıldızlı bir otelde duş aldığı için bütün dünyayı derinden etkiledi. Soroz'un, saçları sabunlu olarak tam 35 dakika boş yere beklemesi Tokyo Borsa'sının yüzde 15 düşmesine yol açtı. Tam bu esnada Paris'te bir köpeğin balkonda durup gelip geçene havlamasının konuyla bir alakası olup olmadığı çok yönlü ve derinlemesine araştırılıyor. Birleşmiş Milletler, horlamasını sürdürüyor.
Bağdat Belediyesi, şehre gelen yanlış hesapların bundan sonra geri çevrilmeyeceğini açıkladı. Dünya Ukala Matematikçiler Federasyonu konuyu tartışmak üzere olağanüstü bir toplantı kararı aldı. Birleşmiş Milletler mütemadiyen horluyor.
Dimyat'ta ise internet aracılığıyla dünyanın her yerindeki evlere pirinç servisi yapan bir şirket kuruldu. Evdeki Bulgur Holding ise bu şirketi protesto ederek haksız rekabete yol açtığını iddia etti. Birleşmiş Milletler hâlâ horluyor.
Hollanda'da kurufasülyenin faydalarını tartışmak üzere yapılması planlanan kongre, Hollanda Hava Kirliliğini Denetleme Komisyonu'nca iptal edildi. Daha önce de Belçika ve Japonya'da toplanamayan Kongre'nin Atlas Okyanusunun ortasında eski bir uçak gemisinde yapılmasından endişe ediliyor. Birleşmiş Milletlerin horladığı yolunda dedikodular var.
Viyana'da Türk Kahvesi yapan son mekan da garsonu tırnaklarını zamanında kesmeyi ihmal ettiği ve yapılan kahvenin Yemen'den gelmediği, düpedüz Brezilya Kahvesi kullanılarak tüketicilerin kandırıldığı anlaşıldığı için Viyana Belediyesi tarafından kapatıldı. Cafe'nin sahibi ise bundan sonra evinde oturup Pop Corn yaparak patlayıncaya dek yiyeceğini ilan etti. Birleşmiş Milletler, horlamasından taviz vermiyor.
Mars'a insanlı ilk uzay yolculuğu tamamlandı. Bütün dünya heyecan içinde seyrederken Mars'ta ilk adımlarını atan astronot Tom Wallas "Hay aksi, musluğu açık unutmuşum" dedi. Bunun üzerine ekip apar topar geri dönme kararı aldı. Ancak astronotlardan birinin en sevdiği havlusunu Mars'ta unutması üzerine yarı yoldan geri dönüldü. Peki söyleyin bakalım, Birleşmiş Milletler ne yapıyor?

Kime diyorum ben!

GÜLSÜM KAVUNCU

Kasmaya Hiç Gerek Yokmuş, Teyzeler Yolunu Bulmuş!

Uzun zamandır çıkmamıştım bu şehirden. Sadece bir haftamı geçirdiğim köy ortamında insanların birbirleriyle ne kadar kapılı komşulu olduğunu görünce önce şaşırdım. Sonra İstanbul' da birbirimizden ne kadar kopuk yaşadığımızı düşününce bu insanların samimiyeti hoşuma gitti. Ama birkaç gün sonra bunaldım. Alışmışız ya öyle kopuk kopuk yaşamaya, mesela hangimiz komşumuzun iftarda her gün ne yediğini hatta yediği şeyin tadını (ne yapsalar bir kap getiriyorlar birbirlerine yahu) biliyoruz ki? Bu ilgi alaka çok güzel ama pat diye o ortama girince, bir de insanlar benimle çok ilgilenince bunaldım. Şimdi bunu söyledim diye hemen şehirli kız tripleri diye etiket yapıştırmayın:) Aslında bazı şeylerini gerçekten çok sevdim;

Annemle yürürken evinin önünden geçtiğimiz teyze bizi görünce taa evinden:

-Siz kimsiniz gelin buraya bakiym? diye seslendi.

Tanımadığı birini görünce merak ediyor ve bir an evvel kim olduğumuzu anlamak istiyor. Niye şimdi 'aman tahmin yürüteyim olmadı bi komşuma sorayım' filan diye yorsun ki kendini teyzem? Önünden hazır geçiyoruz, aklından geçeni bize söyleyip kurtuldu işte. Aslında bu bazen bize de olmuyor mu? Mesela okulda sınıfımıza bir gidiyoruz tanımadığımız bir tip var. 'Bu da nerden çıktı? Kim acaba?' diye kafamızdan geçirmiyor muyuz? Ama lönk diye 'sen kimsin gel bakiyim buraya' demiyoruz. Gerçi nasıl olsa öğreneceğiz de, gene de teyzeyi tuttum ben yani, kafasına göre yaşıyor ne güzel.

Orda geçirdiğim bir kaç günden sonra niye birbirlerinin her ayrıntısını bildiklerini anladım. Çünkü birbirlerine gerekli gereksiz her şeyi anlatmayı çok seviyorlar. Teyze geliyor, hemen gelme hikayesini anlatarak başlıyor (hem de taa nerden başlayarak):

-Dün akşam beyim dedi ki yarın iftara dövme pilavı yap da yiyek . Ben de olur dedim görümcemgil de gelecek, ne yapiyim ne yapiyim diye düşünüyodum. Zaten yapması da kolay. Benim için önemli olan kesilcek tavuğun bulunması, gerisini yaparım hiç yüksünmem. Sabah beynen çarşıya çıkak da malzemeleri alak dedim. Anam bi sıcak bi sıcak, yapış yapış olduk. Alacaağmızı alak da hemen gidek diye düşünürken aklıma geldi dedim Gülizar teyzemgile uğrayalım hem dinlenmiş oluruz hem de size de bir tutam nane aldım onu da veriyim dedim.

Gülizar teyze:

-Aaa ne gereeğ vardı da aldınız bahçe nane dolu. Ben de çamaşır yıkıyordum. Şu arkadaki Hatçenene var ya onun çamaşırları da var burda, dedim gariban şimdi oruç oruç nasıl yıkasın. Oğlanı gönderdim, dedim nesi varsa göndersin bana. Oğlanı beklerken siz geldiniz. Hatçenenenin bi bacısı vardı Gadirlik köyünde, neydi adı onun bak unuttum şimdi o da iki gün önce vefat etmiş. Hatçenene de gidememiş cenazesine uzak diye. Diyip duruyodu bacımın cenazesine gidemedim diye.

Teyze vefat eden kişi hakkında bilgi sahibi olmamasına rağmen onun hakkında konuşmayı başarıyor:

-Hee Hatçenenenin bacısı mı varmış ben bilmiyodum onu ama orda ben kaynımgil oturuyor o tanıyodur zahar. Vadesi dolmuş kadıncaağzın. Oralılarda bir hastalık oluyormuş diyollarda adını bilmiyorum. Acaba ondan mı gitmiş teyze de. Allah rahmet etsin.

(Bir an sessizlik olur, içler çekilir, herkes bir ahireti düşünür sonra dünyaya geri döner sanki o an)

Ve sessizliği bozacak konuyu çoktan bulmuştur misafir:

-Dün akşam iftarda mantı yaptıydım, iftardan sora bi gap arttı. Dedim dolaba koyiim söhürde filan yeriz. (kafasından geçirdiklerini bile biliyoruz şu an) Ama iftardan sora ağırlık çöktü oturduğum yerde uyumuş kalmışım mantıyı kaldıramadan. Söhüre bi kalktım mantı yok. Gap ta yok. Sordum bizim kıza noldu mantı diye, mantıya sinek dadanmış dedi. Ne işi varmış sineğin evde adı batasıca. Kız da mantıyı gapnan beraber atmış korkmuş haşareden.

Ve konuşma uzar gider. Ben bu konuşmaları dinlemeyi çok sevdim ama. Çünkü hiçbir şey umurlarında değildi o anda. Ama aynı şeyi senin yapmanı bekledikleri zaman başlıyor bunalma kısmı:)Sen onlar gibi anlatmıyorsan bir şeyleri doğal olarak sormaya başlıyorlar. Arada böyle kayıtsız insanlarla oturup kalkmak iyiymiş ya. Şimdi döndüm İstanbul' uma tekrar. Kasıntı ortamlar beni bekliyor.

MÜELLEFE-İ KULUB

Metin Bosnalı / İstanbul

Ellerine sağlık kardeş, espri de komik olmuş. Ama daha iyi nasıl olabilir ona bakacağız: Esprinin hazırlık aşaması çok uzun... Uzun uzun bilgilendiriliyor, sabırsızlanıyoruz. İstiyoruz ki bir an önce espri gelsin de sonraki karikatüre geçelim. Okuyucuyu uzun süre kendisiyle uğraştıran karikatür iyi değildir. Tam tersi iyidir de diyemeyiz ama ortasını bulmak mümkün. Esprini ilk iki balonu kaldırarak biraz daha kullanışlı hale getirebiliriz. Uzun uzun anlatmama gerek yok, sen anladın. Okuyucu da çeviktir, o da anlayacaktır. Ben karikatürcünün zeki, çevik ve ahlaklısını severim. Çok zeki de olmasın.

Muhammed Ali Yıldız / Aydın

Sevgili kardeş, çok temiz bir çizgin var, teknik olarak da pek sorun yok gibi ama esprilerle ilgili daha çok kafa yorman iyi olur. Karikatürde kelime esprilerinden kaçınmak iyidir. Cafcaf ekibi olarak kelime esprileriyle bir alıp veremediğimiz yok, hatta bazılarımız komiklik alanında hizmet veren tanınmış firmalarda kelime esprileriyle kariyer pilavı yapıyor. Ama iş karikatüre gelince o pilav her zaman yenmiyor. Espri sıkıntısı çekiyorsan o sıkıntıyı çekmeyen bir arkadaşınla ortak iş kurabilirsin. Profesyonel karikatürcüler arasında böyle bir iş bölümü oluyor, siz bunu neden denemeyesiniz? Elini sallasan "Bende espri çok ama çöp adam bile çizemiyorum. Bi çizsem var ya, üff" diyen adamlara çarpıyor. Tut birini, vur kafasına, al esprisini. O 'espri makinesi' de bir işe yarasın. Çizgin bir yere gelmiş, ziyan olmasın. Olmadı, biz espri gönderelim, onları çiz. Gönderelim mi?

Onur Berkay Vural

Onur Bey, şu anda muhtemelen içinde bulunduğunuz için göremediğiniz şöyle bir durum var: Bundan elli yıl önce sıkça çizilen 'ıssız ada' esprilerini artık çizmiyoruz. Niye? Çünkü karikatürcü atalarımız o karikatürleri öyle bol keseden harcadı ki bize o mirastan metelik kalmadı. Issız adalarla ilgili çizilebilecek bir çok şeyi çizdiler. Öyle ki şimdi biz orijinal bir ıssız ada esprisi bulsak bile klişe etiketinden kurtulamayız. Peki o karikatürleri çizenler, ıssız adayı klişeye çevirdiklerini fark etmediler mi? Etmediler tabi. Bugün işin içinde olanlar da yarının klişelerini göremiyor. "Bu bir kuş, uçak, süpermen" esprileri de aşındı, arkası görünüyor. Piyasadaki dergilerde çizenler yavaş yavaş bu esprileri bırakacaklar, bırakıyorlar. Siz daha önce bırakın. ("Hey dostum, sakin ol, bırak o elindekini!.." gördüğünüz gibi bazı klişe replikleri sadece tekrarladığınızda bile espri gibi bir şey yapmış oluyorsunu. Çok ucuz...) Hem ucuz, hem yeni bir şey üretmek imkansıza yakın. Aklıma gelmişken hemen bir klişe espri daha yapayım size: A ve B noktalarındaki iki karikatürcü aynı anda aynı konu üzerinden espri üretmeye başlıyorlar. A noktasındaki karikatürcü aynı bayat konudan saatte beş espri üretirken, B noktasındaki karikatürcü aynı konuda saatte 8 espri üretiyor. A noktasındaki hevesli genç B noktasındaki hiç tanımadığı arkadaşla, bir derginin amatör gününde, ustalarına espri gösterirken karşılaşıyorlar. Bu iki kader kurbanının karikatürlerinden kaçı birbirinin aynısıdır?

Siz bunu düşünürken ben eve gideyim.

ARKADAŞLAR!
O HARİKA KARİKATÜRLERİNİZİ NEDEN KİMSENİN HARİKA BULMADIĞINI MI MERAK EDİYORSUNUZ? SİZDE ŞAHANE ESPRİLER VAR AMA ÇİZGİ Mİ YOK? SİZİN BİR ARKADAŞ DA MI ÇOK GÜZEL ÇİZİYOR? ÇOK MU KOMİKSİNİZ? AÇIKTA BİR ŞEY Mİ GÖRDÜNÜZ? BİZ GÜLÜYOR MUYUZ? GÜLÜNECEK BİR ŞEY VARSA GÖNDERİN BİR DE BİZ BAKALIM. UZMAN KARİKATÜRCÜ KADROSU, ALANINDA ETKİN EĞİTİMCİLERİ, AYNI ANDA 3 AMATÖRE HİZMET VEREBİLEN TESİSLERİYLE SEKTÖRÜN LİDERİ CAFCAF'A ULAŞMAK ARTIK ÇOK KOLAY. HEMEN BİR ŞEYLER KARALAYIN, BİR DE İYİ BİR ŞEY YAPMIŞ GİBİ BENACEMİDEGİLİM@CAFCAFDERGİSİ.NET'E GÖNDERİN.

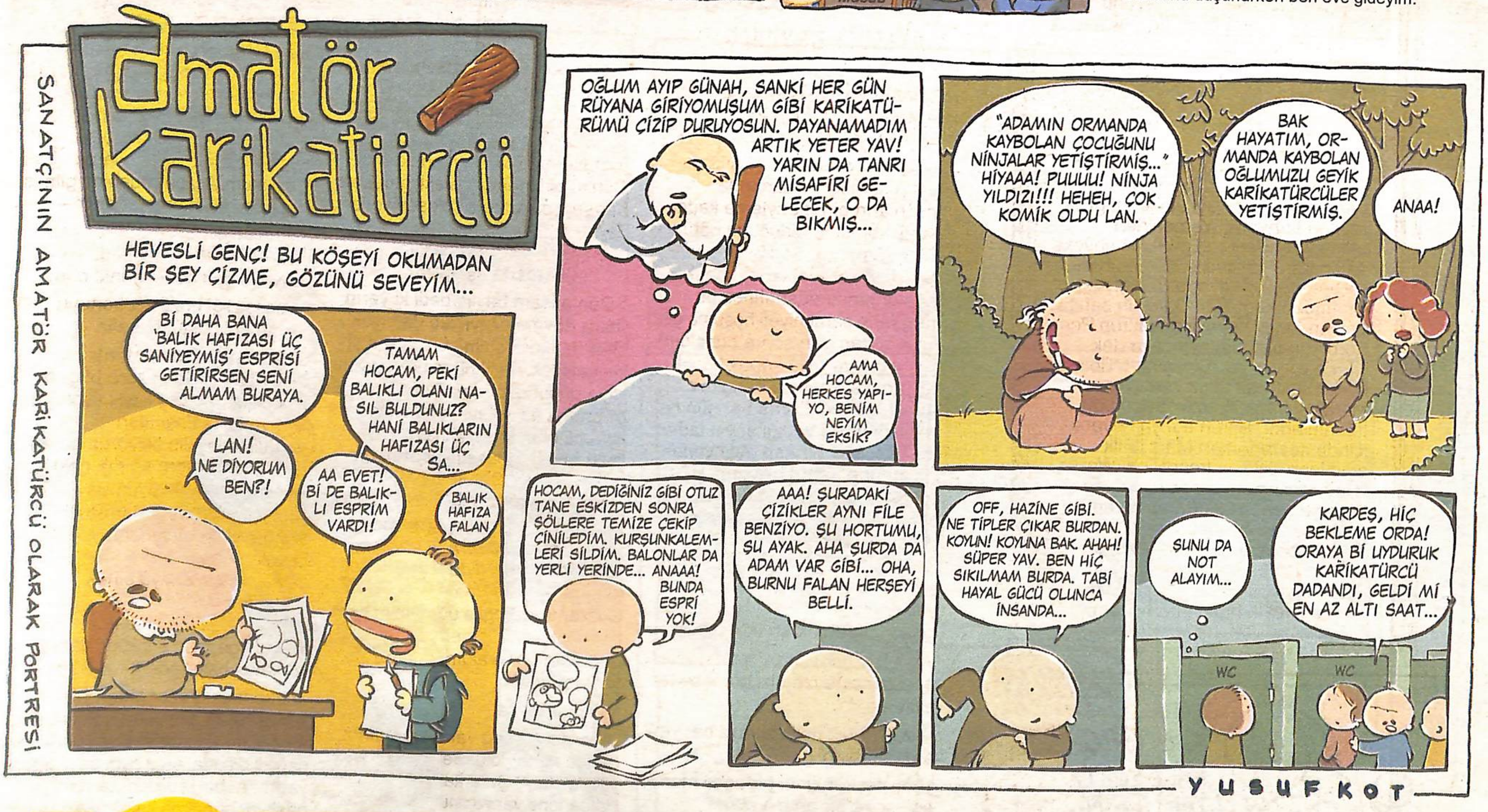

Cafcaf

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**2 **Sayı:**19 Ocak 2009
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. **Yayın Danışmanı:** Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Yusuf Kot **Diğer işler:** Yasir Eryılmaz **Adres:** Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** 0 212 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Baskı: Turkuvaz Matbaacılık Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

kılavuz

faruk günindi - yusuf kot
kilavuz@cafcafdergisi.net